

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Ιουλίου 2011

όσον αφορά το έντυπο παροχής πληροφοριών για τους τόπους Natura 2000

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2011) 4892]

(2011/484/ΕΕ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο,Έχοντας υπόψη την οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ορίζει ότι το δίκτυο Natura 2000 περιλαμβάνει τις ζώνες ειδικής προστασίας που έχουν ταξινομηθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽³⁾.
- (2) Για κάθε τόπο (περιοχή) Natura 2000 το έντυπο πρέπει να περιλαμβάνει χάρτη του τόπου, την ονομασία, τη θέση, την έκτασή του, καθώς και τα δεδομένα που προκύπτουν από την εφαρμογή των κριτηρίων που χρησιμοποιούνται για την επιλογή του τόπου.
- (3) Το έντυπο χρησιμεύει ως τεκμηρίωση του δικτύου Natura 2000.
- (4) Το περιεχόμενο του τυποποιημένου εντύπου δεδομένων για το δίκτυο Natura 2000 πρέπει να επικαιροποιείται τακτικά

βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων πληροφοριών για κάθε τόπο του δικτύου, ώστε να είναι σε θέση η Επιτροπή να εκπληρώνει τον συντονιστικό της ρόλο και, σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, να επανεξετάζει περιοδικά τη συμβολή του Natura 2000 στην επίτευξη των στόχων που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3 της ίδιας οδηγίας.

- (5) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 20 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το έντυπο για τη διαβίβαση πληροφοριών σχετικά με το δίκτυο Natura 2000, εφεξής «τυποποιημένο έντυπο δεδομένων Natura 2000», παρατίθεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Η απόφαση 97/266/ΕΚ της Επιτροπής ⁽⁴⁾ καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 11 Ιουλίου 2011.

Για την Επιτροπή

Janez POTOČNIK

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ L 103 της 25.4.1979, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 107 της 24.4.1997, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

NATURA 2000

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΕΝΤΥΠΟ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Συμβουλίου περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών και οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας χλωρίδας και πανίδας

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΕΝΤΥΠΟ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Για τις ζώνες ειδικής προστασίας (ΖΕΠ), τους προτεινόμενους τόπους κοινοτικής σημασίας (ΠΤΚΣ), τους τόπους κοινοτικής σημασίας (ΤΚΣ) και τις ειδικές ζώνες διατήρησης (ΕΖΔ)

1. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

1.1. Τύπος

1.2. Κωδικός του τόπου

1.3. Ονομασία του τόπου:

1.4. Ημερομηνία πρώτης καταγραφής

E	E	E	E	M	M

1.5. Ημερομηνία επικαιροποίησης

E	E	E	E	M	M

1.6. Ανταποκριτής:

Όνομα/Οργανισμός:
Διεύθυνση:
Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου:

1.7. Ημερομηνίες πρότασης και χαρακτηρισμού/ταξινόμησης του τόπου

Ημερομηνία ταξινόμησης του τόπου ως ΖΕΠ:

E	E	E	E	M	M

Εθνική νομική πράξη για τον χαρακτηρισμό ως ΖΕΠ:

Ημερομηνία πρότασης του τόπου ως ΤΚΣ:

E	E	E	E	M	M

Ημερομηνία επιβεβαίωσης του τόπου ως ΤΚΣ (*):

E	E	E	E	M	M

Ημερομηνία χαρακτηρισμού του τόπου ως ΕΖΔ:

E	E	E	E	M	M

Εθνική νομική πράξη για τον χαρακτηρισμό ως ΕΖΔ:

Επεξήγηση(-ήσεις) (**):

.....

.....

.....

(*) Προαιρετικό πεδίο, η ημερομηνία επιβεβαίωσης του τόπου ως ΤΚΣ (η ημερομηνία έγκρισης του σχετικού καταλόγου της Ευρωπαϊκής Ένωσης) τεκμηριώνεται από τη ΓΔ Περιβάλλοντος.

(**) Προαιρετικό πεδίο, μπορούν να δοθούν επεξηγήσεις π.χ. για ημερομηνίες ταξινόμησης ή χαρακτηρισμού τόπων που αποτελούνται από αρχικά ξεχωριστές ΖΕΠ και/ή ΤΚΣ.

2. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

2.1. Συντεταγμένες του κέντρου του τόπου [δεκαδικά μοιρών]:

Γεωγραφικό μήκος

Γεωγραφικό πλάτος

2.2. Έκταση του τόπου (ha)

2.3. Θαλάσσια περιοχή [%]:

2.4. Μήκος του τόπου [km]:

2.5. Κωδικός και ονομασία της διοικητικής περιοχής

Κωδικός επιπέδου NUTS 2

Ονομασία περιοχής

2.6. Βιογεωγραφική(-ές) περιοχή(-ές)

Αλπική [... % (*)]

Αρκτική (... %)

Μεσογειακή (... %)

Ατλαντική (... %)

Ηπειρωτική (... %)

Παννονική (... %)

Μαύρης Θάλασσας (... %)

Μακαρονησιωτική (... %)

Στεπική (... %)

Συμπληρωματικές πληροφορίες για τις θαλάσσιες περιοχές (**)

Θαλάσσια Ατλαντική (... %)

Θαλάσσια Μεσογειακή (... %)

Θαλάσσια Μαύρης Θάλασσας (... %)

Θαλάσσια Μακαρονησιωτική (... %)

Θαλάσσια Βαλτικής Θάλασσας (... %)

(*) Σε περίπτωση που ένας τόπος βρίσκεται σε περισσότερες από μία περιοχές, πρέπει να συμπληρώνεται το ποσοστό κάλυψης στην περιοχή (προαιρετικό).

(**) Η δήλωση των θαλάσσιων περιοχών απαιτείται για πρακτικούς/τεχνικούς λόγους και αφορά κράτη μέλη στα οποία μια χερσαία βιογεωγραφική περιοχή συνορεύει με δύο θαλάσσιες περιοχές.

3. ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

3.1. Τύποι οικοτόπων (ενδιατημάτων) που βρίσκονται στον τόπο και αξιολόγηση του τόπου ως προς αυτούς:

Κωδικός	PF	NP	Κάλυψη [ha]	Στηλίαια [αριθμός]	Ποιότητα δεδομένων	Αξιολόγηση τόπου				
						AIBICID	AIBIC			
							Αντιπροσωπευτικότητα:	Σχετική εμφάνεια	Διατήρηση	Συνολική αξιολόγηση

Τύποι οικοτόπων που αναφέρονται στο παράρτημα I

PF: για τύπους οικοτόπων μη προτεραιότητας ή προτεραιότητας (6210, 7130, 9430) σημειώνεται «x» στη στήλη PF για να δηλώνεται η μορφή προτεραιότητας.
 NP: σε περίπτωση που ο τύπος οικότοπου δεν απαντά πλέον στον τόπο σημειώνεται: x (προαιρετικό).
 Κάλυψη: μπορούν να συμπληρωθούν δεκαδικές τιμές.
 Στηλίαια: για τύπους οικότοπων 8310, 8330 (στηλίαια) αναγράφεται ο αριθμός των στηλίων αν δεν είναι διαθέσιμη η εκτιμώμενη έκταση.
 Ποιότητα δεδομένων G = «Καλή» (π.χ. βάσει ερευνών): M = «Μέτρια» (π.χ. βάσει παρατήρησης μη πλήρων δεδομένων): P = «Ανεπαρκής» (π.χ. χονδρική εκτίμηση).

3.2. Είδη που αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ και είδη που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, καθώς και αξιολόγηση του τύπου ως προς αυτά

Ομάδα	Είδος		Πληθυσμός στον τόπο					Αξιολόγηση τύπου					
	Κωδικός	Επιστημονική ονομασία	S	NP	Τύπος	Μέγεθος		Μονάδα	Κατ.	Ποιότητα δεδομένων	AIBICID	AIBIC	
						Ελάχ.	Μέγ.					Συντ.	Απομ.

Ομάδα: A = Αμφίβια, B = Πτηνά, F = Ίχθυες, I = Ασπόνδυλα, M = Θηλαστικά, P = Φυτά, R = Ερπετά.

S: σε περίπτωση που τα δεδομένα όσον αφορά τα είδη είναι ευαίσθητα και επομένως πρέπει να απαγορευτεί η πρόσβαση του κοινού σε αυτά, αναγράφεται: Ναι.
NP: σε περίπτωση που τα είδη δεν απαντούν πια στον τόπο, σημειώνεται: x (προσφερετικό).

Τύπος: p = μόνιμο, r = αναπαραγωγής, s = συγκέντρωση, w = διαχείμαση (για φυτά και μη αποδημητικά είδη, σημειώνεται «p»).

Μονάδα: l = άτομα, p = ζευγί ή άλλες μονάδες σύμφωνα με τον τυποποιημένο κατάλογο των μονάδων και κωδικών πληθυσμού, όπως προβλέπεται στα άρθρα 12 και 17 (βλέπε διαδικτυακή πύλη αναφοράς).
Κατηγορίες πληθυσμιακών επιπέδων (Κατ.): C = κοινό, R = σπάνιο, V = πολύ σπάνιο, P = παρόν — συμπληρώνεται αν η ποιότητα των δεδομένων χαρακτηρίζεται ελληνικά (DD) ή επιπέδων των πληροφοριών για το μέγεθος του πληθυσμού. Ποιότητα δεδομένων: G = «Καλή» (π.χ. βάσει ερευνών), M = «Μέτρια» (π.χ. βάσει παρατήσεων, μη πλήρων δεδομένων), P = «Ανεπαρκής» (π.χ. χονδρική εκτίμηση), DD = «Ελλιπή δεδομένα» (συνιστάται η χρήση της κατηγορίας αυτής μόνο σε περίπτωση που δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί ούτε καν χονδρική εκτίμηση του μεγέθους του πληθυσμού — σε αυτήν την περίπτωση τα πεδία για το μέγεθος του πληθυσμού μπορούν να παραμεινουν κενά, αλλά το πεδίο «Κατηγορίες πληθυσμιακών επιπέδων» πρέπει να συμπληρωθεί).

3.3. Άλλα σημαντικά είδη χλωρίδας και πανίδας (προαιρετικό)

Ομάδα	Είδος					Πληθυσμός στον τόπο			Αιτιολόγηση						
	ΚΩΔΙΚΟΣ	Επιστημονική ονομασία	S	NP	Μονάδα	Μέγεθος		Κατ.	Είδος του παραρτήματος			Άλλες κατηγορίες			
						Ελάχ.	Μέγ.		IV	V	A	B	C	D	

Ομάδα: A = Αμφίβια, B = Πτηνά, F = Ψάρια, Fu = Μύκητες, I = Ασπόνδυλα, L = Λειχήνες, M = Θηλαστικά, P = Φυτά, R = Ερπετά.

ΚΩΔΙΚΟΣ: για τα είδη πτηνών των παραρτημάτων IV και V, πρέπει να χρησιμοποιείται επίπλέον της επιστημονικής ονομασίας ο κωδικός όπως εμφανίζεται στη διαδικτυακή πύλη αναφοράς.

S: σε περιπτώση που τα δεδομένα όσον αφορά τα είδη είναι ελαττωμένα και επομένως πρέπει να απαγορευτεί η πρόσβαση του κοινού σε αυτά, αναγράφεται: 'Ναι'.

NP: σε περίπτωση που τα είδη δεν απαντούν πια στον τόπο, σημειώνεται: x (προαιρετικό)

Μονάδα: : i = άτομο, p = ζεύγη ή άλλες μονάδες σύμφωνα με τον τυποποιημένο κατάλογο των μονάδων και κωδικών πληθυσμού, όπως προβλέπεται στα άρθρα 12 και 17 (βλέπε διαδικτυακή πύλη αναφοράς).

Κατ.: Κατηγορίες πληθυσμιακών επιπέδων: C = κοινό, R = σπάνιο, V = πολύ σπάνιο, P = παρόν.

Κατηγορίες αιτιολόγησης: IV, V: Είδη του παραρτήματος (οδηγία για τους οικοτόπους), A: Εθνικός κόκκινος κατάλογος, B: Ενδημικά είδη, C: Διεθνώς συμβάσεις, D: άλλοι λόγοι.

4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

4.1. Γενικά χαρακτηριστικά του τόπου:

Κωδικός	Κατηγορία οικοτόπου	κάλυψη [%]
Σύνολο κάλυψης του οικοτόπου		100 %

Άλλα χαρακτηριστικά του τόπου:

4.2. Ποιότητα και σπουδαιότητα

4.3. Απειλές, πιέσεις και δραστηριότητες με επιπτώσεις στον τόπο

Οι σημαντικότερες επιπτώσεις και δραστηριότητες με μεγάλη επίδραση στον τόπο

Αρνητικές επιπτώσεις				Θετικές επιπτώσεις			
Σημασία	Απειλές και πιέσεις [Κωδικός]	Μόλυνση (προαιρετικό) [Κωδικός]	εντός/εκτός (i o b)	Σημασία	Δραστηριότητες, διαχείριση [Κωδικός]	Μόλυνση (προαιρετικό) [Κωδικός]	εντός/εκτός (i o b)
H				H			
H				H			
H				H			
H				H			
H				H			

5. ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ (ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟ)

5.1. Τύποι χαρακτηρισμού σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο:

Κωδικός	Κάλυψη [%]	Κωδικός	Κάλυψη [%]	Κωδικός	Κάλυψη [%]

5.2. Σχέση του περιγραφόμενου τόπου με άλλους τόπους:

χαρακτηρισμός σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο:

Κωδικός τύπου	Ονομασία τόπου	Τύπος	Κάλυψη [%]

χαρακτηρισμός σε διεθνές επίπεδο:

Τύπος	Ονομασία τόπου	Τύπος	Κάλυψη [%]
Τόπος Ramsar	1		
	2		
	3		
	4		
Βιογενετικό απόθεμα	1		
	2		
	3		
Τόπος με ευρωδίπλωμα	—		
Απόθεμα της Βιόσφαιρας	—		
Τόπος σύμβασης της Βαρκελώνης	—		
Τόπος σύμβασης του Βουκουρεστίου	—		
Τόπος παγκόσμιας κληρονομιάς	—		
Τόπος HELCOM	—		
Τόπος OSPAR	—		
Προστατευόμενη θαλάσσια περιοχή	—		
Άλλα	—		

5.3. Χαρακτηρισμός τόπου

6. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

6.1. Υπεύθυνος(-οι) φορέας(-εις) για τη διαχείριση του τόπου:

Οργανισμός: _____
Διεύθυνση: _____
Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: _____

6.2. Σχέδιο(-α) διαχείρισης:

Υπάρχει επί του παρόντος σε ισχύ σχέδιο διαχείρισης:

☐ Ναι	Όνομασία: _____
	Σύνδεσμος: _____
	Όνομασία: _____
	Σύνδεσμος: _____

Όχι, αλλά καταρτίζεται

Όχι

6.3. Μέτρα διατήρησης (προαιρετικό)

7. ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Αναγνωριστικό INSPIRE

Χάρτης σε ηλεκτρονική μορφή — PDF (προαιρετικό)

Ναι Όχι

Αναφορά(-ές) στον αρχικό χάρτη που χρησιμοποιήθηκε για την ψηφιοποίηση των ηλεκτρονικών ορίων (προαιρετικό).

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΕΝΤΥΠΟ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ	53
1.1. Τύπος τόπου	53
1.2. Κωδικός τόπου	54
1.3. Ονομασία τόπου	54
1.4. Ημερομηνία πρώτης καταγραφής	54
1.5. Ημερομηνία επικαιροποίησης	54
1.6. Ανταποκριτής	54
1.7. Ημερομηνίες πρότασης και χαρακτηρισμού/ταξινόμησης του τόπου	55
2. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ	55
2.1. Συντεταγμένες του κέντρου του τόπου	55
2.2. Έκταση του τόπου	55
2.3. Ποσοστό της θαλάσσιας περιοχής του τόπου	55
2.4. Μήκος του τόπου (προαιρετικό)	56
2.5. Κωδικός και ονομασία της διοικητικής περιοχής	56
2.6. Βιογεωγραφική(-ές) περιοχή(-ές)	56
3. ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ	56
3.1. Τύποι οικοτόπων που υφίστανται στον τόπο και αξιολόγηση του τόπου ως προς αυτούς	56
3.2. Είδη που αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ και είδη που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, καθώς και αξιολόγηση του τόπου ως προς αυτά	60
3.3. Άλλα σημαντικά είδη χλωρίδας και πανίδας (προαιρετικό)	64
4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ	65
4.1. Γενικά χαρακτηριστικά του τόπου	65
4.2. Ποιότητα και σπουδαιότητα	65
4.3. Απειλές, πιέσεις και δραστηριότητες με επιπτώσεις στον τόπο	65
4.4. Ιδιοκτησιακό καθεστώς (προαιρετικό)	66
4.5. Τεκμηρίωση (προαιρετικό)	66
5. ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ (ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟ)	67
5.1. Καθεστώς προστασίας σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο	67

5.2. Σχέση του περιγραφόμενου τόπου με άλλους τόπους (γειτνιάζοντες τόπους και τόπους που ανήκουν σε διάφορους τύπους χαρακτηρισμού)	67
5.3. Χαρακτηρισμός τόπου	68
6. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ	68
6.1. Υπεύθυνος φορέας διαχείρισης του τόπου	68
6.2. Σχέδιο διαχείρισης	68
6.3. Μέτρα διατήρησης (προαιρετικό)	68
7. ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ	68
Προσάρτημα	69
Κατάλογος συντομογραφιών:	
EK	Ευρωπαϊκές Κοινότητες
ΕΟΚ	Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα
ΣΓΠ	Σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών
INSPIRE	Υποδομή Χωρικών Πληροφοριών στην Ευρώπη
πΤΚΣ	προτεινόμενος τόπος κοινοτικής σημασίας
ΤΚΣ	Τόπος κοινοτικής σημασίας
ΕΖΔ	Ειδική ζώνη διατήρησης
ΤΕΔ	Τυποποιημένο έντυπο δεδομένων
ΖΕΠ	Ζώνη ειδικής προστασίας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το δίκτυο Natura 2000 είναι το οικολογικό δίκτυο για τη διατήρηση των άγριων ζωικών και φυτικών ειδών και των φυσικών οικοτόπων (ενδιατημάτων) κοινοτικής σημασίας εντός της Ένωσης. Αποτελείται από τόπους (περιοχές) που έχουν ταξινομηθεί βάσει της οδηγίας για τα πτηνά (οδηγία 2009/147/ΕΚ), η οποία εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1979 και της οδηγίας για τους οικοτόπους (οδηγία 92/43/ΕΟΚ), η οποία εκδόθηκε το 1992.

Κλειδί για την επιτυχία του Natura 2000 είναι το επίπεδο των πληροφοριών για τους οικοτόπους και τα είδη κοινοτικού ενδιαφέροντος. Ως εκ τούτου, τα δεδομένα και οι πληροφορίες είναι απαραίτητο να παρουσιάζονται σε ένα δομημένο και συγκρίσιμο έντυπο.

Η νομική βάση για την παροχή των δεδομένων με σκοπό την υλοποίηση της παρούσας φάσης του Natura 2000 περιγράφεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας για τους οικοτόπους, το οποίο ορίζει ότι «οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν έναν χάρτη του τόπου, την ονομασία του, τη θέση του, την έκτασή του, καθώς και τα δεδομένα που προκύπτουν από την εφαρμογή των κριτηρίων του παραρτήματος III (στάδιο 1) και παρέχονται βάσει ενός εντύπου που καταρτίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 21». Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 της οδηγίας για τα πτηνά, ζητείται από τα κράτη μέλη «να διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για να μπορεί αυτή να παίρνει τις κατάλληλες πρωτοβουλίες για τον αναγκαίο συντονισμό ώστε οι αναφερόμενες στις παραγράφους 1, αφενός, και 2, αφετέρου, του παρόντος άρθρου ζώνες να αποτελούν συνεκτικό δίκτυο που θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προστασίας των ειδών στη γεωγραφική θαλάσσια και χερσαία ζώνη στην οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία».

Σκοπός και χρήση του τυποποιημένου εντύπου δεδομένων (ΤΕΔ)

Οι κυριότεροι στόχοι του τυποποιημένου εντύπου δεδομένων του Natura 2000 και της βάσης δεδομένων που προκύπτει είναι οι εξής:

1. η παροχή στην Επιτροπή των αναγκαίων πληροφοριών που θα της επιτρέπουν, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, να συντονίζει τα μέτρα για τη δημιουργία και τη διατήρηση ενός συνεκτικού δικτύου Natura 2000 και να αξιολογεί τη συνεισφορά του στη διατήρηση των οικοτόπων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I και των οικοτόπων των ειδών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, καθώς και των οικοτόπων των ειδών πτηνών που αναφέρονται στο παράρτημα I και άλλων ειδών αποδημητικών πτηνών που καλύπτονται από την οδηγία 2009/147/ΕΚ·
2. η επικαιροποίηση των καταλόγων της Ένωσης για τους ΤΚΣ και τις ΕΖΔ σύμφωνα με την οδηγία για τους οικοτόπους·
3. η παροχή των πληροφοριών που θα βοηθήσουν την Επιτροπή στην άσκηση άλλων αρμοδιοτήτων της όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι το δίκτυο Natura 2000 λαμβάνεται πλήρως υπόψη στους άλλους τομείς και κλάδους πολιτικής των δραστηριοτήτων της Επιτροπής, ιδίως δε στην περιφερειακή και γεωργική πολιτική και στους τομείς της ενέργειας, των μεταφορών και του τουρισμού·
4. η υποβοήθηση της Επιτροπής και των αρμόδιων επιτροπών στην επιλογή των μέτρων χρηματοδότησης στο πλαίσιο του LIFE + και άλλων χρηματοδοτικών μέσων, όταν τα σχετικά με τη διατήρηση των τόπων δεδομένα μπορούν να διευκολύνουν τη διαδικασία λήψης αποφάσεων·
5. η παροχή ενός συνεκτικού και χρήσιμου εντύπου για την ανταλλαγή και διαβίβαση πληροφοριών σχετικά με τους τόπους του δικτύου Natura 2000, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού INSPIRE και άλλες νομοθετικές πράξεις της Επιτροπής και συμφωνίες όσον αφορά την πρόσβαση στις πληροφορίες (π.χ. σύμβαση του Aarhus)·
6. η χρήση στην έρευνα, τον σχεδιασμό και για άλλους σκοπούς, προς όφελος της σχετικής με τη διατήρηση πολιτικής·
7. η παροχή αξιόπιστων πηγών αναφοράς και πληροφοριών για την αξιολόγηση συγκεκριμένων προβλημάτων στην περίπτωση ενδεχόμενων παραβιάσεων της νομοθεσίας της Ένωσης.

Τα ΤΕΔ, καθώς αποτελούν την τεκμηρίωση του δικτύου Natura 2000 σε επίπεδο Ένωσης, θεωρούνται σημαντική πηγή πληροφοριών για όλους αυτούς τους σκοπούς. Η εν λόγω τεκμηρίωση θα πρέπει επομένως να επικαιροποιείται δεόντως προκειμένου να εκπληρώνει επιτυχώς τους διάφορους σκοπούς της. Κατόπιν τούτου, συνιστάται ανεπιφύλακτα η τακτική επικαιροποίησή της από τα κράτη μέλη βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων πληροφοριών. Για παράδειγμα, τα αποτελέσματα της παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 11, ο σχεδιασμός της διαχείρισης, οι εκτιμήσεις επιπτώσεων κ.λπ. θα μπορούσαν να αποτελέσουν πηγή νέων πληροφοριών οι οποίες θα πρέπει να αντανακλώνται στα επικαιροποιημένα ΤΕΔ. Ωστόσο, η οδηγία για τους οικοτόπους δεν απαιτεί ρητά λεπτομερή παρακολούθηση κάθε τόπου, η οποία να διαφοροποιείται από την παρακολούθηση που προβλέπεται στο άρθρο 11 αυτής.

Ενώ μερικές αλλαγές που επιφέρουν τα κράτη μέλη στο ΤΕΔ ενδέχεται να έχουν νομικές επιπτώσεις (π.χ. αλλαγές που πραγματοποιούνται στους καταλόγους της Ένωσης με απόφαση της Επιτροπής), οι αναθεωρημένες καταχωρίσεις στα ΤΕΔ δεν θεωρείται ότι έχουν αυτομάτως νομικές επιπτώσεις: για παράδειγμα, η εξαφάνιση ενός είδους από έναν τόπο δεν θα έπρεπε απαραίτητως να ερμηνευτεί ως το αποτέλεσμα ανεπαρκούς διαχείρισης και συνεπώς να ενεργοποιήσει αυτομάτως νομικές ενέργειες. Εξάλλου, ούτε οι πληροφορίες που παρέχονται σε ένα ΤΕΔ όσον αφορά απειλές και πιέσεις με αρνητικές επιπτώσεις σε έναν τόπο σημαίνουν απαραίτητως ότι ένα κράτος μέλος δεν έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του, καθώς όλες αυτές οι πληροφορίες πρέπει να εξετάζονται εντός συγκεκριμένου πλαισίου.

Το αναθεωρημένο έντυπο δεδομένων

Το πρώτο «τυποποιημένο έντυπο δεδομένων» (ΤΕΔ) εγκρίθηκε το 1997 (απόφαση 97/266/ΕΚ). Το 2008 τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξέφρασαν την ανάγκη βελτίωσης, εξορθολογισμού και εκσυγχρονισμού της ροής δεδομένων σύμφωνα και με τις δύο οδηγίες και εντός του εν λόγω πλαισίου ξεκίνησε η αναθεώρηση του ΤΕΔ. Αυτό έγινε σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη εντός μιας τεχνικής ομάδας εργασίας («Expert Group on Reporting» — ομάδα εμπειρογνομόνων για την υποβολή στοιχείων).

Το ΤΕΔ αναθεωρήθηκε με σκοπό τη βελτίωση της διαθεσιμότητας και της ποιότητας δεδομένων που είναι εμμέσως αναγκαία για το δίκτυο Natura 2000. Για τον λόγο αυτό, ορισμένα τμήματα του παλαιότερου εντύπου αφαιρέθηκαν καθώς είχαν καταστεί περιττά: εν προκειμένω λαμβάνεται κυρίως υπόψη η βελτιωμένη διαθεσιμότητα ψηφιακών χωρικών δεδομένων στο πλαίσιο των υποδομών χωρικών πληροφοριών. Επιπλέον, συμπληρώθηκαν ορισμένα σημαντικά κενά (π.χ. οι πληροφορίες σχετικά με το ποσοστό των θαλάσσιων περιοχών εντός των τόπων) και πραγματοποιήθηκαν οι αναγκαίες βελτιώσεις στη δομή των δεδομένων σχετικά με τις οικολογικές πληροφορίες.

Ένας άλλος λόγος για την αναθεώρηση ήταν η ταχεία ανάπτυξη της τεχνολογίας των πληροφοριών για τη διαχείριση δεδομένων (π.χ. αυτόματοι έλεγχοι ποιότητας ή ακριβής εντοπισμός αλλαγών μεταξύ παραδόσεων) καθώς και η αυξανόμενη διαθεσιμότητα ψηφιακών γεωγραφικών πληροφοριών και εργαλείων ανάλυσης. Επομένως δεν απαιτούνται πλέον χάρτες ή έντυπα σε χαρτί και τα δεδομένα πρέπει να παρέχονται μόνο σε ηλεκτρονική μορφή.

Το παρόν έγγραφο παρέχει πληροφορίες σχετικά με τα διαφορετικά πεδία δεδομένων του ΤΕΔ, καθώς και τις απαιτούμενες γεωγραφικές πληροφορίες και παρουσιάζει τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να συμπληρωθούν.

Διαδικτυακή πύλη αναφοράς για το Natura 2000

Ωστόσο, ορισμένα στοιχεία θα μεταβληθούν με την πάροδο του χρόνου λόγω τεχνολογικών εξελίξεων. Τα στοιχεία αυτά θα βρίσκονται σε μια «διαδικτυακή πύλη αναφοράς για το Natura 2000», όπου θα επικαιροποιούνται και θα τίθενται στη διάθεση των ενδιαφερομένων. Τα εν λόγω στοιχεία είναι: έγγραφα αναφοράς (π.χ. κωδικοποίηση των ειδών), υλικό τεχνικής υποστήριξης (π.χ. πρότυπο δεδομένων, εφαρμογές), καθώς και κατευθυντήριες γραμμές για τη διασφάλιση της συνεπούς χρήσης του ΤΕΔ από όλα τα κράτη μέλη και τον καθορισμό των τεχνικών και διοικητικών διαδικασιών όσον αφορά τον τρόπο υποβολής δεδομένων στην Επιτροπή. Καθώς η διαδικτυακή πύλη αναφοράς αποτελεί σημαντικό τμήμα της τεκμηρίωσης των ΤΕΔ, κάθε προσαρμογή ή αλλαγή των εν λόγω εγγράφων που περιλαμβάνονται στην πύλη και των οποίων τη διαχείριση έχουν αναλάβει η ΓΔ Περιβάλλοντος και η επιτροπή οικοτόπων(ενδιαιτημάτων) (βλέπε παράρτημα για την εν λόγω διάκριση) θα πρέπει πρώτα να εγκρίνεται από την επιτροπή οικοτόπων⁽¹⁾. Η διαδικτυακή πύλη αναφοράς βρίσκεται στον ιστότοπο της Επιτροπής (ΓΔ Περιβάλλοντος). Τα έγγραφα αναφοράς της εν λόγω πύλης παρατίθενται στο παράρτημα.

Τυποποιημένο έντυπο δεδομένων Natura 2000 και σχετική βάση δεδομένων

Για κάθε τόπο που προτείνεται, χαρακτηρίζεται ή ταξινομείται, πρέπει να συμπληρώνεται ένα τυποποιημένο έντυπο δεδομένων. Σε ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να υπάρχει σχέση μεταξύ δύο ή περισσότερων τόπων Natura 2000. Στο σχήμα 1 παρουσιάζονται οι τρεις σχετικοί τύποι σχέσης μεταξύ δύο τόπων Natura 2000. Σε περιπτώσεις όπου υφίσταται επικάλυψη μεταξύ δύο τόπων (αλλά όπου αυτοί δεν ταυτίζονται) ή όπου ένας από τους δύο βρίσκεται εντός του άλλου, πρέπει να συμπληρώνονται δύο ξεχωριστά έντυπα.

Όλα τα πεδία του ΤΕΔ είναι υποχρεωτικά, εκτός και αν αναφέρεται ρητώς διαφορετικά.

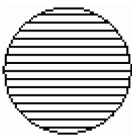
1. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

1.1. Τύπος τόπου

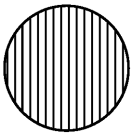
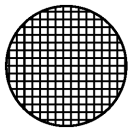
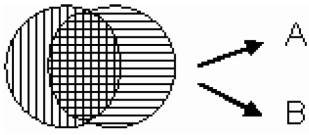
Αυτός ο κωδικός ενός χαρακτήρα δηλώνει αν ο τόπος εντάσσεται στο πλαίσιο της οδηγίας για τους οικοτόπους (πΤΚΣ, ΤΚΣ ή ΕΖΔ), είναι ταξινομημένη Ζώνη Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) ή και τα δύο. Σε περιπτώσεις όπου υφίσταται επικάλυψη μεταξύ ΤΚΣ και ΖΕΠ, αλλά όχι ταύτιση, οι τόποι αντιμετωπίζονται ως ξεχωριστά αντικείμενα.

Σχήμα 1

Πιθανές σχέσεις μεταξύ των τόπων

	Α	Χαρακτηρισμένη ΖΕΠ Συμπληρώνεται ένα έντυπο ανά ΖΕΠ

⁽¹⁾ Με εξαίρεση ελάσσονος σημασίας διορθώσεις στην ιστοσελίδα, ορθογραφικά λάθη και προσαρμογές στα τελευταία τεχνικά πρότυπα.

	B	πΤΚΣ, ΤΚΣ ή ΕΖΔ Συμπληρώνεται ένα έντυπο ανά πΤΚΣ/ΤΚΣ/ΕΖΔ
	C	Περιοχή πΤΚΣ/ΤΚΣ/ΕΖΔ που ταυτίζεται με τη χαρακτηρισμένη ΖΕΠ Συμπληρώνεται ένα έντυπο και για τις δυο (πΤΚΣ/ΤΚΣ/ΕΖΔ) και ΖΕΠ
		Σε περιπτώσεις όπου υφίσταται επικάλυψη μεταξύ ΤΚΣ και ΖΕΠ, αλλά όχι ταύτιση, οι τόποι αντιμετωπίζονται ως ξεχωριστοί. Συμπληρώνεται ένα έντυπο για τον καθένα από αυτούς.

1.2. Κωδικός τόπου

Κάθε τόπος αναγνωρίζεται από έναν αποκλειστικό κωδικό που περιλαμβάνει εννιά χαρακτήρες και αποτελείται από δύο επιμέρους στοιχεία:

1. Οι δύο πρώτοι χαρακτήρες αποτελούν τον κωδικό χώρας. Εφαρμόζεται ο κανόνας της Ένωσης για τη χρήση των δύο γραμμάτων που συνθέτουν τον κωδικό της χώρας σύμφωνα με το πρότυπο ISO 3166 (βλέπε διαδικτυακή πύλη αναφοράς⁽¹⁾).
2. Οι εναπομένοντες επτά χαρακτήρες οι οποίοι χρησιμεύουν στη συγκρότηση αποκλειστικού αλφαριθμητικού κώδικα για κάθε τόπο, πρέπει να εκχωρούνται βάσει λογικού και συνεκτικού συστήματος που καθορίζεται από την αρμόδια εθνική αρχή. Καθώς οι κωδικοί αποτελούν το αναγνωριστικό στοιχείο των τόπων, θα πρέπει να παραμένουν σταθεροί με την πάροδο του χρόνου.

1.3. Ονομασία τόπου

Οι ονομασίες των τόπων αναγράφονται στην τοπική γλώσσα. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγονται δύσκολα μεταφραστικά προβλήματα και επιτυγχάνεται η άμεση ενσωμάτωση των δεδομένων που υπάρχουν σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο. Στην περίπτωση διαφορετικών χαρακτήρων (π.χ. ελληνικά και κυριλλικά), οι ονομασίες μεταγράφονται στο λατινικό αλφάβητο. Δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται κεφαλαία γράμματα για τη συμπλήρωση των ονομασιών των τόπων (π.χ. «Gave de Pau» και OXI «GAVE DE PAU»).

1.4. Ημερομηνία πρώτης καταγραφής

Αναγράφεται η ημερομηνία που επιθυμείτε να εμφανίζεται ως «ημερομηνία πρώτης καταγραφής» των πληροφοριών που καταχωρίζονται στο ΤΕΔ. Το πεδίο δεδομένων περιλαμβάνει το έτος (τέσσερα ψηφία), ακολουθούμενο από τον μήνα σε αριθμητική μορφή (δύο ψηφία).

Π.χ.: 199305: δεδομένα των οποίων η πρώτη καταγραφή πραγματοποιήθηκε τον Μάιο του 1993.

Σε περίπτωση επέκτασης του τόπου, η «ημερομηνία πρώτης καταγραφής» παραμένει αμετάβλητη, καθώς η εν λόγω ημερομηνία χρησιμοποιείται μόνο κατά την πρώτη υποβολή του τόπου. Αντίθετα αναγράφεται η ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η επέκταση στο πεδίο «ημερομηνία επικαιροποίησης» (βλέπε σημείο 1.5).

1.5. Ημερομηνία επικαιροποίησης

Αναγράφεται η ημερομηνία τελευταίας τροποποίησης των στοιχείων που δηλώθηκαν για τον τόπο, με τη μορφή που περιγράφεται για την ημερομηνία στο παράδειγμα του σημείου 1.4. Σε περίπτωση καταγραφής νέου τόπου, δεν συμπληρώνεται το πεδίο «επικαιροποίηση». Εάν τα δεδομένα έχουν επικαιροποιηθεί επανειλημμένα, το πεδίο αυτό περιλαμβάνει την ημερομηνία της πιο πρόσφατης τροποποίησης στοιχείων.

1.6. Ανταποκριτής

Εδώ αναγράφονται τα επίσημα στοιχεία επικοινωνίας του οργανισμού (π.χ. της αρμόδιας διοικητικής αρχής) που συνέλεξε τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο αρχείο. Ο ανταποκριτής θα πρέπει να αποτελεί το σημείο επαφής για ερωτήματα τεχνικής φύσης· ο ανταποκριτής μπορεί να είναι «ρόλος» εντός του οργανισμού (π.χ. θέση εντός μιας διοικητικής μονάδας).

(1) Εξάιρεση: Θα χρησιμοποιείται ο κωδικός «UK» αντί για τον κωδικό «GB» προκειμένου να διατηρηθεί η υπάρχουσα κωδικοποίηση για τα αναγνωριστικά τόπων.

1.7. Ημερομηνίες πρότασης και χαρακτηρισμού/ταξινόμησης του τόπου

Πρέπει να αναγράφονται υποχρεωτικά τρεις ημερομηνίες: η ημερομηνία κατά την οποία ένας τόπος ταξινομήθηκε ως ΖΕΠ· η ημερομηνία κατά την οποία ο τόπος προτάθηκε ως ΤΚΣ, και η ημερομηνία κατά την οποία ο τόπος χαρακτηρίστηκε σε εθνικό επίπεδο ως ΕΖΔ. Στα υπο-πεδία δηλώνεται το έτος και ο μήνας. Σε περίπτωση που ένας τόπος έχει χαρακτηριστεί, και στη συνέχεια επεκταθεί, αναγράφεται το έτος πρώτης καταγραφής και η πιο πρόσφατη συνολική επιφάνεια.

Η συμπλήρωση της ημερομηνίας επιβεβαίωσης του τόπου ως ΤΚΣ από τα κράτη μέλη είναι προαιρετική· η ημερομηνία επιβεβαίωσης/έγκρισης του σχετικού ενωσιακού καταλόγου τεκμηριώνεται από τη ΓΔ Περιβάλλοντος.

Αναγράφεται η εθνική νομική πράξη για τον χαρακτηρισμό ΕΖΔ/ΖΕΠ στο σχετικό πεδίο ελεύθερου κειμένου. Συμπληρωματικές επεξηγήσεις μπορούν να δοθούν στο προαιρετικό πεδίο ελεύθερου κειμένου «Επεξηγήσεις» π.χ. για τις ημερομηνίες ταξινόμησης ή χαρακτηρισμού τόπων που αποτελούνται από αρχικά ξεχωριστές ΖΕΠ και/ή ΤΚΣ.

2. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

2.1. Συντεταγμένες του κέντρου του τόπου

Οι γεωγραφικές συντεταγμένες (γεωγραφικό μήκος και πλάτος) του κέντρου του τόπου αναγράφονται σε δεκαδικά μοιρών. Το πρόσημο για τις μοίρες δυτικά του πρώτου μεσημβρινού του Greenwich είναι αρνητικό και για τις μοίρες ανατολικά είναι αρνητικό (το θετικό πρόσημο είτε δηλώνεται με το σύμβολο +, ή εξυπακούεται).

Για τόπους που αποτελούνται από πολλές ξεχωριστές περιοχές, αναγράφονται οι συντεταγμένες της σημαντικότερης υπο-περιοχής (για πρακτικούς λόγους συνιστάται η χρήση της μεγαλύτερης περιοχής). Οι συντεταγμένες του τόπου πρέπει να βρίσκονται εντός του περιγράμματος του τόπου. Απαιτείται προσοχή κατά τον αυτόματο υπολογισμό των συντεταγμένων του κέντρου. Στο κατωτέρω παράδειγμα ένας τόπος αποτελείται από πολλά πολύγωνα: Η εικόνα α) δείχνει συντεταγμένες που έχουν δημιουργηθεί αυτομάτως, αλλά αξίζει να σημειωθεί ότι οι συντεταγμένες του μεγαλύτερου πολυγώνου βρίσκονται εκτός του πολυγώνου, στην εικόνα β) δημιουργήθηκε ένα μόνο ζεύγος συντεταγμένων για τον μεγαλύτερο τόπο μόνο, βρίσκεται όμως εκτός του τόπου, ενώ στην εικόνα γ) δημιουργήθηκε ένα ζεύγος συντεταγμένων για τον μεγαλύτερο τόπο και βρίσκεται εντός του πολυγώνου. Μόνο το τελευταίο παράδειγμα γ) είναι σωστό (!).

Η μετατροπή από μοίρες, λεπτά και δευτερόλεπτα (ΜΛΔ) είναι απλή. Μια τιμή ΜΛΔ μετατρέπεται σε δεκαδική τιμή με τη χρήση του τύπου $(M + \Lambda/60 + \Delta/3600)$ π.χ. γεωγραφικό μήκος $9^{\circ} 15' 30''$ ΔΥΤΙΚΑ, γεωγραφικό πλάτος $54^{\circ} 36' 30''$ μετατρέπεται σε γεωγραφικό μήκος $-9,2583$, γεωγραφικό πλάτος $54,6083$.

2.2. Έκταση του τόπου

Αναγράφεται η πιο ακριβής συνολική έκταση η οποία είναι διαθέσιμη σε εκτάρια· μπορούν να χρησιμοποιούνται δεκαδικά ψηφία. Σε περίπτωση που η έκταση δεν είναι εφικτό να καταγραφεί, αναγράφεται το μήκος του τόπου στο πεδίο 2.4 (μήκος τόπου) και, σε αυτήν την περίπτωση το πεδίο της έκτασης του τόπου παραμένει κενό.

Σημείωση: Τα κράτη μέλη καλούνται να συμπληρώνουν την έκταση της προβολής του σπηλαιού, όπου αυτό είναι δυνατόν, ειδάλλως να συμπληρώνουν το πεδίο 2.4.

Όταν η έκταση του τόπου έχει μεταβληθεί με την πάροδο του χρόνου, αναγράφεται η πιο πρόσφατη συνολική έκταση.

2.3. Ποσοστό της θαλάσσιας περιοχής του τόπου

Πρέπει να συμπληρώνεται το ποσοστό της θαλάσσιας περιοχής του τόπου. Ο ορισμός της παράκτιας ζώνης που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του θαλάσσιου ορίου, θα πρέπει να είναι σύμφωνος με τη διεθνή νομοθεσία (π.χ. σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας — UNCLOS) ή την εθνική. Κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή την περιγραφή του ορίου που χρησιμοποιεί, η οποία στη συνέχεια δημοσιεύεται στη διαδικτυακή πύλη αναφοράς (π.χ. «η περιοχή κάτω από το όριο άμπωτης της πηγής»).

Παρέχεται εκτίμηση, όταν δεν είναι διαθέσιμα ακριβή δεδομένα. Όταν το ποσοστό της θαλάσσιας περιοχής στον τόπο έχει μεταβληθεί με την πάροδο του χρόνου, αναγράφεται το πιο πρόσφατο ποσοστό.

(!) Η πλειονότητα των λογισμικών του Συστήματος Γεωγραφικών Πληροφοριών (ΣΓΠ — GIS) περιλαμβάνει λειτουργία για τον αυτόματο υπολογισμό των συντεταγμένων του κέντρου εντός του μεγαλύτερου χαρακτηριστικού του τόπου.

2.4. Μήκος του τόπου (προαιρετικό)

Σε αυτό το πεδίο αναγράφεται το μήκος αν έχει σημασία (π.χ. κρημνοί). Το μήκος του τόπου αναγράφεται σε χιλιόμετρα.

Σε περίπτωση που η έκταση δεν παρέχεται στο πεδίο 2.2, πρέπει να αναγράφεται εδώ το εκτιμώμενο μήκος του τόπου.

Όταν το μήκος του τόπου έχει μεταβληθεί με την πάροδο του χρόνου, αναγράφεται το πιο πρόσφατο συνολικό μήκος.

2.5. Κωδικός και ονομασία της διοικητικής περιοχής

Η Eurostat έχει αναπτύξει για την αναφορά στατιστικών δεδομένων ένα τυποποιημένο ιεραρχικό σύστημα κωδικοποίησης για τις περιοχές της Ένωσης. Το εν λόγω σύστημα κωδικοποίησης πρέπει να χρησιμοποιείται σε όλες τις εφαρμογές περιφερειακής κωδικοποίησης στην Επιτροπή [βλέπε κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1059/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του Συμβουλίου (1)]. Πλήρης περιγραφή διατίθεται επίσης στην αρχική σελίδα της Eurostat.

Οι κωδικοί επιπέδου NUTS 2 αναγράφονται για κάθε τόπο. Η αναγραφή κωδικού είναι υποχρεωτική. Όταν ένας τόπος κατανέμεται μεταξύ δύο ή περισσότερων περιοχών, καταχωρίζονται στη βάση δεδομένων οι κωδικοί που αντιστοιχούν σε όλες τις εμπλεκόμενες περιοχές. Η ονομασία της περιοχής είναι απαραίτητο στοιχείο για λόγους αντιπαραβολής. Όταν ένας τόπος δεν καλύπτεται από περιοχή NUTS, αναγράφεται ο κωδικός NUTS για «επιπλέον περιοχή» (π.χ. ο σωστός κωδικός για μια επιπλέον περιοχή στο Βέλγιο, στο επίπεδο 2, θα ήταν: «BEZZ»). Ο κωδικός «ΒΕ0» είναι λανθασμένος. Οι κωδικοί υπάρχουν στη διαδικτυακή πύλη αναφοράς.

2.6. Βιογεωγραφική(-ές) περιοχή(-ές)

Βάσει του χάρτη των βιογεωγραφικών περιοχών (βλέπε διαδικτυακή πύλη αναφοράς), δηλώνεται σε ποια(-ες) από την (τις) εν λόγω βιογεωγραφική(-ές) περιοχή(-ές) βρίσκεται ο τόπος συμπληρώνοντας το κατάλληλο πλαίσιο· το ίδιο ισχύει για τους θαλάσσιους τόπους.

Σε περίπτωση που ένας τόπος βρίσκεται σε περισσότερες από μία περιοχές, πρέπει να αναγράφεται το ποσοστό κάλυψης ανά περιοχή (προαιρετικό).

Συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τις θαλάσσιες περιοχές: Η δήλωση των θαλάσσιων περιοχών στο ΤΕΔ απαιτείται για πρακτικούς/τεχνικούς λόγους και αφορά κράτη μέλη στα οποία μια χερσαία βιογεωγραφική περιοχή συνορεύει με δύο θαλάσσιες περιοχές· δεν έχει άλλες επιπτώσεις. Τα πιο πρόσφατα σύνορα των βιογεωγραφικών περιοχών και των θαλάσσιων περιοχών, καθώς και οι κωδικοί μπορούν να μεταφορτωθούν από τη διαδικτυακή πύλη αναφοράς.

3. ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Για τόπους οι οποίοι έχουν ταξινομηθεί ως ΖΕΠ βάσει της οδηγίας για τα πτηνά, τα κράτη μέλη παρέχουν τα εξής:

- όλες τις σχετικές πληροφορίες όσον αφορά τα είδη που καλύπτονται από το άρθρο 4 της οδηγίας για τα πτηνά, δηλαδή τα είδη του παραρτήματος I και τα αποδημητικά είδη των οποίων η έλευση είναι τακτική και τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I (σημείο 3.2) (υποχρεωτικό),
- πληροφορίες σχετικά με τους οικοτόπους του παραρτήματος I της οδηγίας για τους οικοτόπους (σημείο 3.1) και τα είδη πανίδας και χλωρίδας του παραρτήματος II (σημείο 3.2), για το σύνολο ή για τμήμα του τόπου, αν επιπλέον αναγνωρίζεται ως κοινοτικής σημασίας σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ ή χαρακτηρίζεται ταυτόχρονα ως πΤΚΣ/ΤΚΣ/ΕΖΔ (προαιρετικό),
- άλλες σχετικές πληροφορίες για σημαντικά είδη πανίδας και χλωρίδας (σημείο 3.3) (προαιρετικό),
- εάν για έναν τόπο που έχει ταξινομηθεί ως ΖΕΠ, αλλά δεν έχει αναγνωριστεί στο σύνολό του ή εν μέρει ως κοινοτικής σημασίας βάσει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, η γνώση ορισμένων πληροφοριών σχετικά με τους φυσικούς οικοτόπους και τα είδη πανίδας και χλωρίδας είναι σημαντική για τη διατήρηση των ειδών πτηνών για τα οποία ταξινομήθηκε ο τόπος αυτός ως ΖΕΠ, συνιστάται να παρέχονται οι πληροφορίες αυτές (προαιρετικό).

Για τόπους που καλύπτονται από την οδηγία για τους οικοτόπους (πΤΚΣ/ΤΚΣ/ΕΖΔ) τα κράτη μέλη παρέχουν τα εξής:

- όλες τις σχετικές πληροφορίες για τους τύπους οικοτόπων του παραρτήματος I (σημείο 3.1) και τα είδη πανίδας και χλωρίδας του παραρτήματος II (σημείο 3.2) (προαιρετικό),
- όλες τις σχετικές πληροφορίες όσον αφορά τα είδη πτηνών του παραρτήματος I και τα αποδημητικά είδη σύμφωνα με την οδηγία 2009/147/ΕΚ (σημείο 3.2) για το σύνολο ή για το τμήμα του τόπου το οποίο ταξινομείται ταυτόχρονα ως ΖΕΠ (προαιρετικό),
- άλλες σχετικές πληροφορίες για σημαντικά είδη πανίδας και χλωρίδας (σημείο 3.3) (προαιρετικό).

3.1. Τύποι οικοτόπων που υφίστανται στον τόπο και αξιολόγηση του τόπου ως προς αυτούς

ι) Κωδικοί και κάλυψη τύπων οικοτόπων του παραρτήματος I εντός του τόπου

Κωδικός: Αναγράφεται εδώ ο τετραψήφιος κωδικός των τύπων οικοτόπων του παραρτήματος I της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ. Πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνον οι κωδικοί που εμφανίζονται στην ισχύουσα έκδοση του παραρτήματος I της οδηγίας για τους οικοτόπους. Δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται οι κωδικοί για τους υποτύπους που περιλαμβάνονται σε προηγούμενες εκδόσεις του ερμηνευτικού εγχειριδίου.

(1) ΕΕ L 154 της 21.6.2003, σ. 1.

Μορφές προτεραιότητας (PF): Προσοχή: Αν οι μορφές προτεραιότητας των οικοτόπων 6210, 7130 και 9430 βρίσκονται στον τόπο (ανάλογα με τον χαρακτήρα τους, αυτοί οι τύποι οικοτόπων μπορούν να είναι εξίσου υπό μορφή προτεραιότητας ή μη προτεραιότητας), δηλώνεται η μορφή προτεραιότητας σημειώνοντας «x» στη στήλη «PF» (βλέπε παράδειγμα κατωτέρω). Για τεχνικούς λόγους, το σύμβολο «*» που χρησιμοποιείται ως τμήμα του κωδικού στο παράρτημα I αντικαθίσταται από το «x» σε αυτή τη συμπληρωματική στήλη. (Όταν υπάρχουν μορφές προτεραιότητας και μη προτεραιότητας εντός του τόπου, πρέπει να πραγματοποιούνται ξεχωριστές καταχωρίσεις, για κάθε μια από τις μορφές αυτές.)

Δεν απαντά (NP) (προαιρετικό): Σε περιπτώσεις όπου ένας τύπος οικοτόπων του παραρτήματος I για τον οποίο είχε αρχικά χαρακτηριστεί ο τόπος (δηλαδή υπήρχε προηγουμένως) δεν απαντά πλέον στον τόπο, συνιστάται ανεπιφύλακτα να δηλωθεί αυτό, σημειώνοντας το σύμβολο «x» τη στήλη «NP» (αντί της διαγραφής των πληροφοριών για τον εν λόγω τύπο οικοτόπου από το ΤΕΔ).

Κάλυψη: Πρέπει να δηλώνονται όλοι οι οικοτόποι του παραρτήματος I οι οποίοι βρίσκονται στον συγκεκριμένο τόπο, καθώς και η καλυπτόμενη έκταση σε εκτάρια (βλέπε σχήμα 2). Μπορούν να χρησιμοποιούνται δεκαδικά ψηφία.

Υπάρχουν περιπτώσεις όπου οι οικοτόποι του παραρτήματος I αλληλεπικαλύπτονται (π.χ. αμμοσούρτες που βρίσκονται σε εκβολή ποταμού). Σε αυτήν την περίπτωση αναγράφεται η έκταση κάθε οικοτόπου (π.χ. αναγράφεται η έκταση της εκβολής του ποταμού και το μέγεθος των αμμοσούρτων), είναι δε δυνατόν η συνολική έκταση των οικοτόπων του παραρτήματος I να είναι μεγαλύτερη από την έκταση του τόπου. Αν αυτό δεν είναι εφικτό, αφαιρείται η έκταση του μικρότερου οικοτόπου από την έκταση του μεγαλύτερου.

Σημείωση: Σε περιπτώσεις όπου πρέπει να δηλώνεται πως ένας οικοτόπος θεωρείται υποψήφιος προς επανένταξη στον τόπο, αναγράφεται «-1» στο πεδίο «κάλυψη».

Σπήλαια: Για τα σπήλαια (8310, 8330), αν δεν διατίθεται εκτίμηση της έκτασης μπορεί να αναγράφεται ο αριθμός σπηλαίων.

Ποιότητα δεδομένων: Δηλώνεται η ποιότητα της μέτρησης στο πεδίο «ποιότητα δεδομένων». Θα πρέπει να δηλώνεται η ποιότητα των δεδομένων στο μέτρο του δυνατού: G = «Καλή» (π.χ. βάσει ερευνών)· M = «Μέτρια» (π.χ. βάσει παρέκτασης μη πλήρων δεδομένων)· P = «Ανεπαρκής» (π.χ. χονδρική εκτίμηση).

ii) Κριτήρια αξιολόγησης τόπου ως προς συγκεκριμένο τύπο φυσικού οικοτόπου του παραρτήματος I (σύμφωνα με το μέρος A του παραρτήματος III)

— ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ: = Κριτήριο A.α) του παραρτήματος III: βαθμός αντιπροσωπευτικότητας του τύπου φυσικού οικοτόπου στον τόπο.

Το κριτήριο A.α) του παραρτήματος III πρέπει να αξιολογείται με τη βοήθεια του ερμηνευτικού εγχειριδίου για τους τύπους οικοτόπων του παραρτήματος I, δεδομένου ότι το εν λόγω εγχειρίδιο περιέχει ορισμό, κατάλογο των χαρακτηριστικών ειδών και άλλα σχετικά στοιχεία. Ο βαθμός αντιπροσωπευτικότητας παρέχει ένα μέτρο του «πόσο τυπικός» είναι ένας τύπος οικοτόπου. Αν χρειαστεί, η αξιολόγηση αυτή θα μπορούσε επίσης να λάβει υπόψη την αντιπροσωπευτικότητα του σχετικού τύπου οικοτόπου στον εν λόγω τόπο, είτε για μια ομάδα τύπων οικοτόπων ή για έναν συγκεκριμένο συνδυασμό διαφορετικών τύπων οικοτόπων.

Εάν δεν υπάρχουν επιτόπια δεδομένα, δηλαδή τα ποσοτικά δεδομένα που απαιτούνται για τη σύγκριση, ή εάν δεν είναι δυνατή η μέτρηση του κριτηρίου, μπορεί να χρησιμοποιηθεί η «βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων» για την ταξινόμηση του τύπου οικοτόπων.

Πρέπει να χρησιμοποιείται το ακόλουθο σύστημα κατάταξης:

A: άριστη αντιπροσωπευτικότητα,

B: καλή αντιπροσωπευτικότητα,

C: επαρκής αντιπροσωπευτικότητα.

Επιπλέον, πρέπει να εντάσσονται σε μία τέταρτη κατηγορία όλες οι περιπτώσεις όπου ένας τύπος οικοτόπου υπάρχει στον εν λόγω τόπο κατά τρόπο μη σημαντικό:

D: μη σημαντική παρουσία

Όταν στον τόπο υπάρχουν μόνο μορφές ενός οικοτόπου του παραρτήματος I οι οποίες έχουν μικρή αξία διατήρησης, θα πρέπει να σημειώνεται «D» (μη σημαντική παρουσία). Για παράδειγμα, μια εξαιρετικά υποβαθμισμένη δασική έκταση με πολλά από τα συνηθισμένα είδη να απουσιάζουν, θα αναφέρεται ως «D».

Στις περιπτώσεις που η αντιπροσωπευτικότητα του τόπου για τον σχετικό τύπο οικοτόπων κατατάσσεται ως «D: μη σημαντική παρουσία», δεν απαιτείται καμία άλλη δήλωση για τα άλλα κριτήρια αξιολόγησης όσον αφορά τον συγκεκριμένο τύπο οικοτόπου στον εν λόγω τόπο. Στις περιπτώσεις αυτές δεν πρέπει να σημειώνονται τα κριτήρια «σχετική επιφάνεια», «κατάσταση συντήρησης» και «συνολική αξιολόγηση».

— ΣΧΕΤΙΚΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ = Κριτήριο Α.β) του παραρτήματος III. Επιφάνεια του τόπου που καλύπτεται από τον τύπο φυσικού οικοτόπου σε σχέση με τη συνολική επιφάνεια που καλύπτεται από τον εν λόγω τύπο φυσικού οικοτόπου στην εθνική επικράτεια.

Θεωρητικά, για να αξιολογηθεί το κριτήριο Α.β), πρέπει να μετρηθεί η έκταση που καλύπτεται από τον συγκεκριμένο τύπο οικοτόπου στον εν λόγω τόπο, και η συνολική έκτασή του στην εθνική επικράτεια. Μολονότι αυτό είναι προφανές, μπορεί να αποδειχθεί εξαιρετικά δύσκολη η διενέργεια των μετρήσεων αυτών, ιδίως δε των μετρήσεων της εθνικής έκτασης αναφοράς.

Το κριτήριο αυτό πρέπει να εκφράζεται ως επί τοις εκατό ποσοστό «p». Ανεξάρτητα από το αν υφίστανται οι δύο μετρήσεις ή μπορούν να ληφθούν (και ως εκ τούτου να υπολογισθεί το επί τοις εκατό ποσοστό) ή αν το αποτέλεσμα είναι απόρροια εκτίμησης με βάση τη βέλτιστη κρίση (που αποτελεί την πιθανότερη περίπτωση), το ποσοστό «p» πρέπει να εκτιμηθεί σε διαστήματα τάξεων, με βάση το ακόλουθο κλιμακωτό μοντέλο.

A: $100 \geq p > 15 \%$

B: $15 \geq p > 2 \%$

C: $2 \geq p > 0 \%$

— ΒΑΘΜΟΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ: = Κριτήριο Α.γ) του παραρτήματος III: Βαθμός διατήρησης της δομής και των λειτουργιών του σχετικού τύπου φυσικών οικοτόπων και δυνατότητες αποκατάστασης.

Το κριτήριο αυτό περιλαμβάνει τρία υπο-κριτήρια:

- i) τον βαθμό διατήρησης της δομής,
- ii) τον βαθμό διατήρησης των λειτουργιών,
- iii) τη δυνατότητα αποκατάστασης.

Μολονότι τα ανωτέρω υπο-κριτήρια μπορούν να αξιολογηθούν ξεχωριστά, θα έπρεπε, για τις ανάγκες της επιλογής των τόπων που προτείνονται στον εθνικό κατάλογο, να συνδυάζονται, δεδομένου ότι επηρεάζουν την εν λόγω επιλογή κατά τρόπο σύνθετο και αλληλεξαρτώμενο.

i) Βαθμός διατήρησης της δομής

Το εν λόγω υπο-κριτήριο πρέπει να αξιολογείται με τη βοήθεια του ερμηνευτικού εγχειριδίου για τους οικοτόπους του παραρτήματος I, δεδομένου ότι το εν λόγω εγχειρίδιο περιλαμβάνει ορισμό, κατάλογο των χαρακτηριστικών ειδών και άλλα σχετικά στοιχεία.

Συγκρίνοντας τη δομή συγκεκριμένου τύπου οικοτόπων που ανευρίσκεται στον τόπο, με τα δεδομένα του ερμηνευτικού εγχειριδίου (και άλλες κατάλληλες επιστημονικές πληροφορίες), ακόμη και με τον ίδιο τύπο οικοτόπων σε άλλους τόπους, θα πρέπει να είναι δυνατή η ακόλουθη κατάταξη, χρησιμοποιώντας «τη βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων»:

- I: εξαιρετική δομή,
- II: καλά διατηρημένη δομή,
- III: μέτρια ή μερικώς υποβαθμισμένη δομή.

Στις περιπτώσεις που επιλέγεται η υπο-κατηγορία «εξαιρετική δομή», το κριτήριο Α.γ) πρέπει να κατατάσσεται στο σύνολο του ως «Α: εξαιρετική διατήρηση», ανεξάρτητα από τη βαθμολογία των δύο άλλων υπο-κριτηρίων.

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο σχετικός τύπος οικοτόπου στον τόπο δεν έχει εξαιρετική δομή, είναι αναγκαίο να αξιολογηθούν και τα άλλα δύο υπο-κριτήρια.

ii) Βαθμός διατήρησης των λειτουργιών

Μπορεί να είναι δύσκολος ο προσδιορισμός, η μέτρηση, καθώς και η διατήρησή των λειτουργιών συγκεκριμένου τύπου οικοτόπων στον δεδομένο τόπο, και μάλιστα χωρίς να συνεκτιμώνται άλλοι τύποι οικοτόπων. Για τον λόγο αυτό, μπορεί να είναι σκόπιμο για την αξιολόγηση «της διατήρησης των λειτουργιών» να εξετάζονται οι προοπτικές (δυνατότητες και πιθανότητες) μελλοντικής διατήρησης της δομής του σχετικού τύπου οικοτόπου στον εν λόγω τόπο, λαμβάνοντας υπόψη, αφενός, τις ενδεχόμενες δυσμενείς επιδράσεις και, αφετέρου, όλες τις εύλογες και δυνατές προσπάθειες διατήρησης.

- I: εξαιρετες προοπτικές
- II: καλές προοπτικές
- III: μέτριες ή δυσμενείς προοπτικές

Σε περιπτώσεις όπου η υποκατηγορία «I: εξαιρετες προοπτικές» ή «II: καλές προοπτικές» συνδυάζεται με τη βαθμολογία «II: καλά διατηρημένη δομή» όσον αφορά το πρώτο υπο-κριτήριο, πρέπει να σημειώνεται «A: εξαιρετη διατήρηση» ή «B: καλή διατήρηση» αντιστοίχως για το κριτήριο Α.γ) στο σύνολό του, ανεξάρτητα από τη βαθμολογία του τρίτου υπο-κριτηρίου, το οποίο δεν πρέπει να λαμβάνεται περαιτέρω υπόψη.

Στις περιπτώσεις όπου η υποκατηγορία «III: μέτριες ή δυσμενείς προοπτικές» συνδυάζεται με τη βαθμολογία «III: μέτρια ή μερικώς υποβαθμισμένη δομή» όσον αφορά το πρώτο υπο-κριτήριο, πρέπει να σημειώνεται «C: μέτρια ή περιορισμένη διατήρηση» για το κριτήριο Α.γ) στο σύνολό του, ανεξάρτητα από τη βαθμολογία του τρίτου υπο-κριτηρίου, το οποίο δεν πρέπει να λαμβάνεται περαιτέρω υπόψη.

iii) Δυνατότητες αποκατάστασης

Το εν λόγω υπο-κριτήριο χρησιμοποιείται για να εκτιμηθεί ο βαθμός στον οποίο θα ήταν δυνατή η αποκατάσταση ενός τύπου οικοτόπων στον συγκεκριμένο τόπο.

Το πρώτο στοιχείο που πρέπει να εκτιμάται είναι η επιστημονική εφικτότητα: μπορεί να απαντηθεί, με βάση τις σημερινές γνώσεις, το ερώτημα «τι πρέπει να γίνει και πώς»; Αυτό προϋποθέτει την πλήρη γνώση της δομής και των λειτουργιών του τύπου οικοτόπων καθώς και των συγκεκριμένων διαχειριστικών σχεδίων και επιταγών της αποκατάστασής του, δηλαδή της σταθεροποίησης ή αύξησης του ποσοστού της επιφάνειας που καλύπτεται από τον εν λόγω τύπο οικοτόπου, της επαναφοράς της ειδικής δομής και των λειτουργιών που είναι αναγκαίες για τη μακροπρόθεσμη διατήρησή του και της διατήρησης ή αποκατάστασης ευνοϊκών του επιπέδων διατήρησης για τα τυπικά είδη.

Το δεύτερο ερώτημα που μπορεί να τεθεί είναι το κατά πόσον η αποκατάσταση είναι οικονομικά συμφέρουσα από πλευράς διατήρησης της φύσης. Στην εκτίμηση αυτή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός απειλής και η σπανιότητα του τύπου οικοτόπων.

Το σύστημα κατάταξης πρέπει να είναι το ακόλουθο, χρησιμοποιώντας την «βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων».

I: εύκολη αποκατάσταση,

II: αποκατάσταση δυνατή με μέτρια προσπάθεια,

III: αποκατάσταση δύσκολη ή αδύνατη.

Σύνθεση: λαμβάνεται υπόψη η συνολική βαθμολογία των τριών υπο-κριτηρίων

A: εξαιρετη διατήρηση

= εξαιρετη δομή, ανεξάρτητα από τη βαθμολογία των δύο άλλων υπο-κριτηρίων

= καλά διατηρημένη δομή και εξαιρετες προοπτικές ανεξάρτητα από τη βαθμολογία του τρίτου κριτηρίου.

B: καλή διατήρηση

= καλά διατηρημένη δομή και καλές προοπτικές ανεξάρτητα από τη βαθμολογία του τρίτου υπο-κριτηρίου,

= καλά διατηρημένη δομή και μέτριες/ίσως δυσμενείς προοπτικές και αποκατάσταση εύκολη ή δυνατή με μέτρια προσπάθεια,

= δομή μέτρια/μερικώς υποβαθμισμένη, εξαιρετες προοπτικές και αποκατάσταση εύκολη ή δυνατή με μέτρια προσπάθεια,

= δομή μέτρια/μερικώς υποβαθμισμένη, καλές προοπτικές και εύκολη αποκατάσταση.

C: μέτρια ή περιορισμένη διατήρηση

= όλοι οι άλλοι συνδυασμοί.

— ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ = Κριτήριο Α.δ) του παραρτήματος III: Συνολική εκτίμηση της αξίας του τόπου για τη διατήρηση του συγκεκριμένου τύπου φυσικού οικοτόπου.

Το κριτήριο αφορά τη συνολική εκτίμηση της αξίας του τόπου όσον αφορά τη διατήρηση του σχετικού τύπου οικοτόπου. Το κριτήριο αυτό πρέπει να χρησιμοποιείται για μια ολοκληρωμένη αξιολόγηση των προηγούμενων κριτηρίων, λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητά τους για τον εξεταζόμενο οικοτόπο. Μπορούν να συνεκτιμώνται και άλλες πτυχές για την αξιολόγηση των καταλληλότερων στοιχείων προκειμένου να εκτιμηθεί συνολικά η θετική ή αρνητική επίδρασή τους στη διατήρηση του τύπου οικοτόπων. Τα «καταλληλότερα στοιχεία» είναι δυνατόν να διαφέρουν από τον έναν τύπο οικοτόπων στον άλλο. Μπορεί να περιλαμβάνουν τις ανθρώπινες δραστηριότητες, τόσο στον τόπο όσο και στις γειτνιάζουσες περιοχές, οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν το καθεστώς διατήρησης του τύπου οικοτόπων, το ιδιοκτησιακό καθεστώς της γης, το ισχύον νομικό καθεστώς του τόπου, τις οικολογικές σχέσεις μεταξύ των διαφόρων τύπων οικοτόπων και ειδών κ.λπ.

Μπορεί να χρησιμοποιείται η «βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων» για τη συνολική αυτή αξιολόγηση, το δε σύστημα κατάταξης για να εκφραστεί αυτή είναι το ακόλουθο:

A: εξαιρετη αξία,

B: καλή αξία,

C: επαρκής αξία.

Επισημαίνεται ότι το τυποποιημένο έντυπο δεδομένων αφορά αξιολογήσεις της διατήρησης ενός οικοτόπου ή των ειδών ενός συγκεκριμένου τόπου, ενώ οι αξιολογήσεις για το άρθρο 17 αφορούν την κατάσταση διατήρησης στο σύνολο μιας βιογεωγραφικής περιοχής εντός ενός κράτους μέλους. Η «κατάσταση διατήρησης» ορίζεται στο άρθρο 1 στοιχεία ε) και θ) της οδηγίας για τους οικοτόπους, ως όρος που περιγράφει τη συνολική κατάσταση ενός τύπου οικοτόπου ή ειδών σε μια βιογεωγραφική περιοχή. Η εν λόγω κατάσταση διατήρησης αξιολογείται πλέον τακτικά στο πλαίσιο της εξαετούς υποβολής εκθέσεων προόδου σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας για τους οικοτόπους. Η αξιολόγηση των τόπων σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος III της οδηγίας για τους οικοτόπους περιλαμβάνει μια αξιολόγηση του «βαθμού διατήρησης» ενός τύπου οικοτόπου ή των ειδών σε έναν συγκεκριμένο τόπο.

Σχήμα 2

Παράδειγμα δεδομένων σχετικά με τους τύπους οικοτόπων του τόπου και αξιολόγηση του τόπου ως προς αυτούς (3.1)

Τύποι οικοτόπων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I						Αξιολόγηση του τόπου			
Κωδικός	PF	NP	Κάλυψη [ha]	Σπήλαια	Ποιότητα δεδομένων	A B C D			
						Αντιπροσωπευτικότητα	Σχετική επιφάνεια	Διατήρηση	Συνολική αξιολόγηση
7130	x		2 212,70		G	B	B	B	B
8310			0	3	P	C	C	C	C
3150			921		G	A	C	B	C
1110			1 700		P	C	A	A	B

Σχήμα 3

Παράδειγμα δεδομένων σχετικά με τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας για τα πτηνά ή περιλαμβάνονται στο παράρτημα II της οδηγίας για τους οικοτόπους και αξιολόγηση του τόπου ως προς αυτά (3.2)

Είδος			Πληθυσμός στον τόπο							Αξιολόγηση του τόπου				
Ομάδα	Κωδικός	Ονομασία	S	NP	Τύπος	Μέγεθος		Μονάδα	Κατ.	Ποιότητα δεδομένων	A B C			
						Ελάχ.	Μέγ.				C R V P	G M P DD	Πληθ.	Διατ.
B	A038	<i>Cygnus cygnus</i>			w	800	1 000	I		M	B	B	C	B
B	A038	<i>Cygnus cygnus</i>			c	1 500	1 500	I		P	A	B	A	B
P	1903	<i>Liparis loeselii</i>			p	20	30	I		G	C	A	C	A
I	1014	<i>Vertigo angustior</i>			p				R	DD	C	B	B	B

3.2. Είδη που αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ και είδη που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, καθώς και αξιολόγηση του τόπου ως προς αυτά

i) Κωδικός, ονομασία και πληθυσμιακά δεδομένα για τα είδη

Για τους σχετικούς τόπους, αναγράφονται η ομάδα, ο κωδικός και η επιστημονική ονομασία όλων των ειδών πτηνών που καλύπτονται από το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ και όλων των ειδών πανίδας και χλωρίδας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και τα οποία είναι παρόντα στον τόπο, και δηλώνεται επίσης ο πληθυσμός τους στον τόπο (βλέπε κατωτέρω).

Ομάδα: A = Αμφίβια, B = Πτηνά, F = Ιχθύες, I = Ασπόνδυλα, M = Θηλαστικά, P = Φυτά, R = Ερπετά

Κωδικός: Ο κωδικός τεσσάρων εν σειρά χαρακτήρων για κάθε είδος διατίθεται στη διαδικτυακή πύλη αναφοράς.

Ευαισθησία (S): Σε αυτό το πεδίο αναφέρεται αν η δημοσιοποίηση των πληροφοριών που παρέχονται για ένα ορισμένο είδος θα μπορούσε να καταστεί επιζήμια για τη διατήρησή του, για παράδειγμα επειδή το είδος αποτελεί αντικείμενο παράνομης συλλογής και η δημοσιοποίηση των πληροφοριών που αναγράφονται στο ΤΕΔ θα ενέτεινε όντως την απειλή αυτή. Στην προκειμένη περίπτωση αναγράφεται «ναι» στο εν λόγω πεδίο. Αν ένα είδος χαρακτηρίζεται ως ευαίσθητο, η παρουσία του στον τόπο δεν δημοσιοποιείται από την Επιτροπή αυτοβούλως (για παράδειγμα, αναρτώντας την πληροφορία αυτή σε μια δημόσια βάση δεδομένων ή σε έναν ιστότοπο). Αν οι πληροφορίες σχετικά με την παρουσία του είδους αυτού σε μια ορισμένη περιοχή είναι ήδη διαθέσιμες στο κοινό (π.χ. διαδικτυακές πληροφορίες), δεν δικαιολογείται ο χαρακτηρισμός του είδους ως ευαίσθητο.

Δεν απαντά (NP) (προαιρετικό): Στις περιπτώσεις όπου ένα είδος για το οποίο χαρακτηρίστηκε αρχικά ένας τόπος (π.χ. το είδος υπήρχε προηγουμένως στον τόπο) δεν απαντά πλέον στον τόπο αυτό, συνιστάται ανεπιφύλακτα να δηλωθεί αυτό με την αναγραφή του συμβόλου «x» στη στήλη NP (αντί της διαγραφής των πληροφοριών για αυτό το είδος από το ΤΕΔ). Δεν πρέπει να δηλώνονται είδη τα οποία δεν απαντούν στον τόπο από την έναρξη ισχύος της οδηγίας ούτε και «ιστορικές» εμφανίσεις.

Σημείωση: Είδη που δεν έχουν παρατηρηθεί στον τόπο για μεγάλο χρονικό διάστημα θεωρείται ότι δεν απαντούν πλέον στον τόπο. Το χρονικό διάστημα ποικίλλει μεταξύ των ειδών: η απουσία λίγων ετών ενός εύκολα παρατηρούμενου είδους υποδηλώνει πιθανώς εξαφάνιση, ενώ η μη παρατήρηση για πολλά χρόνια ειδών, όπως τα βρυόφυτα ή μερικά έντομα, τα οποία είναι δυσκολότερο να παρατηρηθούν, δεν σημαίνει απαραίτητα απουσία, εάν ο οικότοπος δεν έχει μεταβληθεί.

Τύπος: Χρησιμοποιούνται οι ακόλουθες κατηγορίες:

Μόνιμο (p): το είδος απαντά στον τόπο καθ' όλη τη διάρκεια του έτους (μη-αποδημητικό είδος ή φυτό, διαμένων πληθυσμός αποδημητικού είδους)

Αναπαραγωγικό (r): το είδος χρησιμοποιεί τον τόπο για την εκτροφή νεοσσών (π.χ. αναπαραγωγή, κατασκευή φωλιάς)

Συγκέντρωση (c): το είδος χρησιμοποιεί τον τόπο για στάση ή κούρνιασμα ή στάση κατά τη μετανάστευση ή για αλλαγή του περλώματος εκτός της τοποθεσίας αναπαραγωγής του και εξαιρουμένης της διαχείμασης

Διαχείμαση (w): το είδος χρησιμοποιεί τον τόπο κατά τη διάρκεια του χειμώνα.

Όταν ένας μη διαμένων πληθυσμός βρίσκεται σε έναν τόπο για περίοδο μεγαλύτερη της μιας εποχής, αυτοί οι «τύποι πληθυσμών» πρέπει να αναφέρονται ξεχωριστά στα κατάλληλα πεδία (βλέπε παράδειγμα σχήμα 3). Για παράδειγμα, καθώς αρκετά είδη πανίδας, και ειδικότερα πολλά είδη πτηνών, είναι αποδημητικά, ενδέχεται ο τόπος να είναι σημαντικός για διάφορες πτυχές του κύκλου ζωής των ειδών.

Όταν δεν είναι δυνατόν να καταχωριστούν δεδομένα για διαφορετικές εποχές, αναγράφονται δεδομένα για τις πιο σημαντικές (είτε για τη διαχείμαση, είτε για τη συγκέντρωση).

Μέγεθος: Όσον αφορά τα πληθυσμιακά επίπεδα, αναγράφονται τα γνωστά πληθυσμιακά δεδομένα, εάν είναι διαθέσιμα. Αν το μέγεθος του πληθυσμού είναι γνωστό, συμπληρώνονται και τα δύο πεδία (ελάχ. και μέγ.) με την ίδια τιμή. Όταν αρμόζει περισσότερο να δοθεί ένα διάστημα πληθυσμού, συμπληρώνονται οι εκτιμώμενες τιμές για το χαμηλότερο όριο (ελάχ.) και το υψηλότερο όριο (μέγ.) αυτού του διαστήματος. Όταν το διάστημα του πληθυσμού δεν είναι γνωστό, αλλά υπάρχουν πληροφορίες είτε για το ελάχιστο είτε για το μέγιστο μέγεθος πληθυσμού, πρέπει να εκτιμηθεί η ελλείπουσα τιμή για το διάστημα. Επισημαίνεται ότι οι ελάχιστες και μέγιστες τιμές θα πρέπει να αποτελούν έναν μέσο όρο αρκετών ετών και όχι ακραίες τιμές.

Όταν δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί ούτε χονδρική εκτίμηση του μεγέθους του πληθυσμού, αναγράφεται ο τύπος του πληθυσμού (π.χ. μόνιμο) και στο πεδίο «ποιότητα δεδομένων» σημειώνεται τιμή DD (ελλιπή δεδομένα). Σε αυτήν την περίπτωση τα πεδία για το μέγεθος του πληθυσμού μπορούν να αφεθούν κενά και μπορεί αντ' αυτού να χρησιμοποιηθεί το πεδίο για τα πληθυσμιακά επίπεδα [είδος κοινό (C), σπάνιο (R), πολύ σπάνιο (V), ή παρόν (P)]. Τα χαρακτηριστικά του πληθυσμού στον τόπο μπορούν να περιγραφούν περαιτέρω στο πεδίο «Ποιότητα και σπουδαιότητα» (4.2) όπου καθορίζεται η φύση του πληθυσμού (π.χ. πυκνός, διασκορπισμένος ή απομονωμένος). Οι κατηγορίες πληθυσμιακών επιπέδων μπορούν να χρησιμοποιούνται επιπροσδύτως του μεγέθους του πληθυσμού.

Σημείωση: Στις περιπτώσεις όπου πρέπει να δηλώνεται ότι ένα είδος θεωρείται υποψήφιο για ένταξη στον τόπο, αναγράφεται «-1» στο πεδίο «μέγεθος».

Μονάδα: Δηλώνεται η μονάδα της τιμής του πληθυσμού στο αντίστοιχο πεδίο. Συνιστώμενες μονάδες είναι τα άτομα (= i) ή τα ζεύγη (= p) όπου είναι δυνατόν, ειδάλλως συνιστάται η χρήση των ακριβέστερων διαθέσιμων μονάδων σύμφωνα με τον τυποποιημένο κατάλογο των μονάδων και κωδικών πληθυσμού που καταρτίστηκε βάσει των άρθρων 12 και 17 (βλέπε διαδικτυακή πύλη αναφοράς).

Κατηγορία πληθυσμιακών επιπέδων (Κατ.): βλέπε επεξήγηση ανωτέρω για το πεδίο «μέγεθος» —C = κοινό, R = σπάνιο, V = πολύ σπάνιο, P = παρόν— το πεδίο αυτό πρέπει να συμπληρώνεται όταν τα δεδομένα είναι ελλιπή (DD) και δεν μπορεί να δοθεί εκτίμηση όσον αφορά το μέγεθος του πληθυσμού ή για τη συμπλήρωση των ποσοτικών εκτιμήσεων για το μέγεθος του πληθυσμού.

Ποιότητα δεδομένων: Αναγράφεται η ποιότητα των δεδομένων με τη χρήση του ακόλουθου κωδικού: G = «Καλή» (π.χ. βάσει ερευνών)· M = «Μέτρια» (π.χ. βάσει παρέκτασης μη πλήρων δεδομένων)· P = «Ανεπαρκής» (π.χ. χονδρική εκτίμηση)· DD = «Ελλιπή δεδομένα» (συνίσταται η χρήση αυτής της κατηγορίας, αν δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί ούτε καν εκτίμηση του μεγέθους του πληθυσμού).

ii) Κριτήρια αξιολόγησης του τόπου για ένα δεδομένο είδος που αναφέρεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/EK και για τα είδη του παραρτήματος II της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ (σύμφωνα με το μέρος Β του παραρτήματος III)

— ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ: = Κριτήριο Β.β) του παραρτήματος III: Μέγεθος και πυκνότητα του πληθυσμού του είδους που είναι παρόν στην περιοχή σε σχέση με τους πληθυσμούς που είναι παρόντες στο εθνικό έδαφος.

Το κριτήριο αυτό επιτρέπει την εκτίμηση του σχετικού μεγέθους και της πυκνότητας του πληθυσμού στον τόπο σε σύγκριση με τα αντίστοιχα δεδομένα του εθνικού πληθυσμού.

Η τελευταία αυτή πτυχή είναι γενικά πολύ δύσκολο να εκτιμηθεί. Η βέλτιστη τιμή θα ήταν ένα ποσοστό επί τοις εκατό που θα προέκυπτε από τη σχέση: πληθυσμός στον τόπο/πληθυσμός στην εθνική επικράτεια. Όπως προτείνεται για το κριτήριο Α.β), θα πρέπει να δοθεί εκτίμηση του ποσοστού επί τοις εκατό σε διαστήματα τάξεων με βάση το ακόλουθο κλιμακωτό μοντέλο:

A: $100 \% \geq p > 15 \%$,

B: $15 \% \geq p > 2 \%$,

C: $2 \% \geq p > 0 \%$.

Επιπλέον, πρέπει να εντάσσονται σε μία τέταρτη κατηγορία όλες οι περιπτώσεις κατά τις οποίες ο πληθυσμός του σχετικού είδους απαντά στον εν λόγω τόπο κατά τρόπο μη σημαντικό.

D: μη σημαντικός πληθυσμός

Όταν ένα είδος παρατηρείται σπάνια σε έναν τόπο, για παράδειγμα ένα περιπλανώμενο είδος, δεν θεωρείται σημαντικός πληθυσμός και θα πρέπει να καταχωρίζεται ως «D».

Στις περιπτώσεις όπου η αντιπροσωπευτικότητα του τόπου για τον συγκεκριμένο πληθυσμό χαρακτηρίζεται ως «D: μη σημαντικός πληθυσμός», δεν απαιτείται καμία άλλη δήλωση για τα άλλα κριτήρια αξιολόγησης σχετικά με τον τύπο οικοτόπου στον εν λόγω τόπο. Στις περιπτώσεις αυτές δεν πρέπει να συμπληρώνεται κανένα από τα κριτήρια «διατήρησης», «απομόνωση» και «συνολική αξιολόγηση».

— ΒΑΘΜΟΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ: = Κριτήριο Β.β) του παραρτήματος III: Ο βαθμός διατήρησης των χαρακτηριστικών του οικοτόπου που είναι σημαντικά για το συγκεκριμένο είδος, και δυνατότητες αποκατάστασης.

Το εν λόγω κριτήριο περιλαμβάνει δύο υπο-κριτήρια:

i) Βαθμός διατήρησης των χαρακτηριστικών του οικοτόπου που είναι σημαντικά για το είδος:

ii) δυνατότητες αποκατάστασης.

(i) Βαθμός διατήρησης των χαρακτηριστικών του οικοτόπου που είναι σημαντικά για το είδος

Το κριτήριο i) απαιτεί μια συνολική αξιολόγηση των χαρακτηριστικών του οικοτόπου όσον αφορά τις βιολογικές απαιτήσεις δεδομένου είδους. Τα σχετικά με την πληθυσμιακή δυναμική χαρακτηριστικά συγκαταλέγονται μεταξύ των καταλληλότερων, τόσο για τα ζωικά όσο και φυτικά είδη. Πρέπει να αξιολογούνται η δομή του οικοτόπου και ορισμένοι αβιοτικοί παράγοντες.

Για την αξιολόγηση του κριτηρίου αυτού πρέπει να χρησιμοποιείται η «βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων»:

I: στοιχεία σε εξαιρετή κατάσταση,

II: καλά διατηρημένα στοιχεία,

III: στοιχεία σε μέτρια κατάσταση ή μερικώς υποβαθμισμένα.

Στις περιπτώσεις όπου για το κριτήριο αυτό αποδίδεται η υποκατηγορία «I: στοιχεία σε εξαιρετή κατάσταση» ή «II: καλά διατηρημένα στοιχεία» θα πρέπει για το κριτήριο Β.β) στο σύνολό του να σημειώνεται «Α: εξαιρετή διατήρηση» ή «Β: καλή διατήρηση» αντιστοίχως, ανεξάρτητα από τη βαθμολογία των δύο άλλων υπο-κριτηρίων.

ii) Δυνατότητες αποκατάστασης

Για το εν λόγω υπο-κριτήριο, το οποίο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνον όταν πρόκειται για στοιχεία σε μέτρια κατάσταση ή μερικώς υποβαθμισμένα, χρησιμοποιείται μία προσέγγιση ανάλογη με αυτήν του κριτηρίου Α.γ) iii), με την προσθήκη αξιολόγησης της βιωσιμότητας του συγκεκριμένου πληθυσμού. Το σύστημα κατάταξης επομένως πρέπει να είναι το εξής:

I: εύκολη αποκατάσταση,

II: αποκατάσταση δυνατή με μέτρια προσπάθεια,

III: αποκατάσταση δύσκολη ή αδύνατη.

Σύνθεση: ταξινόμηση των δύο υπο-κριτηρίων

A: εξαιρετη διατήρηση

= στοιχεία σε εξαιρετη κατάσταση, ανεξάρτητα από τη βαθμολογία της δυνατότητας αποκατάστασης,

B: καλή διατήρηση

= καλά διατηρημένα στοιχεία, ανεξάρτητα από τη βαθμολογία της δυνατότητας αποκατάστασης,

= στοιχεία σε μέτρια κατάσταση ή μερικώς υποβαθμισμένα και εύκολη αποκατάσταση,

C: μέτρια ή περιορισμένη διατήρηση

= όλοι οι άλλοι συνδυασμοί

— ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ = Κριτήριο Β.γ) του παραρτήματος III. Βαθμός απομόνωσης του πληθυσμού που απαντά στον τόπο, σε σχέση με τη φυσική περιοχή εξάπλωσης του είδους.

Το κριτήριο αυτό μπορεί να ερμηνευθεί ως κατά προσέγγιση μέτρηση της συνεισφοράς δεδομένου πληθυσμού στη γενετική ποικιλότητα αφενός, και του ευπρόσβλητου του εν λόγω πληθυσμού, αφετέρου. Απλουστεύοντας, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι όσο περισσότερο ένας πληθυσμός είναι απομονωμένος (σε σχέση με την περιοχή της φυσικής εξάπλωσής του), τόσο μεγαλύτερη είναι η συνεισφορά του στη γενετική ποικιλότητα των ειδών. Κατά συνέπεια, ο όρος «απομόνωση» πρέπει να θεωρείται υπό ευρύτερη έννοια, και να χρησιμοποιείται τόσο για τα αυστηρώς ενδημικά είδη, όσο και για τα υπο-είδη/ποικιλίες/φυλές και τους υπο-πληθυσμούς ενός μετα-πληθυσμού. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να χρησιμοποιείται η ακόλουθη κατάταξη:

A: (σχεδόν) απομονωμένος πληθυσμός,**B: πληθυσμός μη απομονωμένος, αλλά στις παρυφές της περιοχής εξάπλωσης,****C: πληθυσμός μη απομονωμένος εντός της ευρύτερης περιοχής εξάπλωσης.**

— ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ = Κριτήριο Β.δ) του παραρτήματος III: Συνολική εκτίμηση της αξίας του τόπου για τη διατήρηση του συγκεκριμένου είδους.

Το κριτήριο αυτό αφορά τη συνολική εκτίμηση της αξίας του τόπου για τη διατήρηση του συγκεκριμένου είδους. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη σύνθεση των προηγούμενων κριτηρίων και για την αξιολόγηση άλλων χαρακτηριστικών του τόπου που θεωρούνται σημαντικά για δεδομένο είδος. Τα εν λόγω χαρακτηριστικά μπορούν να διαφέρουν από το ένα είδος στο άλλο και να περιλαμβάνουν ανθρώπινες δραστηριότητες στον τόπο ή σε γειτονικές περιοχές ικανές να επηρεάζουν την κατάσταση διατήρησης του είδους, τη χωροταξία, το καθεστώς προστασίας του τόπου, τις οικολογικές σχέσεις μεταξύ των διαφόρων τύπων οικοτόπων και ειδών κ.λπ.

Μπορεί να χρησιμοποιείται η «βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων» για τη συνολική αυτή αξιολόγηση, με το ακόλουθο σύστημα κατάταξης:

A: εξαιρετη αξία,**B: καλή αξία,****C: επαρκής αξία.**

Επισημαίνεται ότι το τυποποιημένο έντυπο δεδομένων αφορά αξιολογήσεις της διατήρησης ενός οικοτόπου ή των ειδών ενός συγκεκριμένου τόπου, ενώ οι αξιολογήσεις για το άρθρο 17 αφορούν την κατάσταση διατήρησης στο σύνολο μιας βιογεωγραφικής περιοχής εντός ενός κράτους μέλους. Η «κατάσταση διατήρησης» ορίζεται στο άρθρο 1 στοιχεία ε) και θ) της οδηγίας για τους οικοτόπους, ως όρος που περιγράφει τη συνολική κατάσταση ενός τύπου οικοτόπου ή ειδών σε μια βιογεωγραφική περιοχή. Η εν λόγω κατάσταση διατήρησης αξιολογείται πλέον τακτικά στο πλαίσιο της εξαετούς υποβολής εκθέσεων προόδου σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας για τους οικοτόπους. Η αξιολόγηση των τόπων σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος III της οδηγίας για τους οικοτόπους περιλαμβάνει μια αξιολόγηση του «βαθμού διατήρησης» ενός τύπου οικοτόπου ή των ειδών σε έναν συγκεκριμένο τόπο.

3.3. Άλλα σημαντικά είδη χλωρίδας και πανίδας (προαιρετικό)

Μπορούν να αναγράφονται όλα τα άλλα σημαντικά είδη πανίδας και χλωρίδας, εφόσον έχουν σημασία για τη διατήρηση και διαχείριση του τόπου, σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία:

- Ομάδα: Αναγράφεται ο κωδικός της αντίστοιχης ομάδας είδους (Α = Αμφίβια, Β = Πτηνά, F = Ψάρια, Fu = Μύκητες, I = Ασπόνδυλα, L = Λειχήνες, M = Θηλαστικά, P = Φυτά, R = Ερπετά).
- Ονομασία και κωδικός: Αναγράφεται η επιστημονική ονομασία του είδους· για τα είδη πτηνών των παραρτημάτων IV και V πρέπει να σημειώνεται, επιπλέον της επιστημονικής ονομασίας, ο κωδικός που παρέχεται στη διαδικτυακή πύλη αναφοράς.
- Ευαισθησία (S): Σε αυτό το πεδίο αναφέρεται αν η δημοσιοποίηση των πληροφοριών που παρέχονται για ένα ορισμένο είδος θα μπορούσε να καταστεί επιζήμια για τη διατήρησή του, για παράδειγμα επειδή το είδος αποτελεί αντικείμενο παράνομης συλλογής και η δημοσιοποίηση των πληροφοριών που αναγράφονται στο ΤΕΔ θα ενέτεινε όντως την απειλή αυτή. Σε αυτή την περίπτωση αναγράφεται «ναι» στο εν λόγω πεδίο. Αν ένα είδος χαρακτηρίζεται ως ευαίσθητο, η παρουσία του στον τόπο δεν δημοσιοποιείται από την Επιτροπή αυτοβούλως (για παράδειγμα, αναρτώντας την πληροφορία αυτή σε μια δημόσια βάση δεδομένων ή σε έναν ιστότοπο). Αν οι πληροφορίες όσον αφορά την παρουσία αυτού του είδους σε μια ορισμένη περιοχή είναι ήδη διαθέσιμες στο κοινό, (π.χ. μέσω δημοσιεύσεων ή του διαδικτύου), δεν δικαιολογείται ο χαρακτηρισμός του είδους ως ευαίσθητο.
- Δεν απαντά (NP) (προαιρετικό): Σε περιπτώσεις όπου ένα είδος το οποίο υπήρχε στο παρελθόν στον τόπο δεν απαντά πλέον σε αυτόν, η απουσία του μπορεί να δηλώνεται με το σύμβολο «x» στη στήλη NP (αντί της διαγραφής των πληροφοριών για το είδος αυτό από το ΤΕΔ).

Σημείωση: Είδη που δεν έχουν παρατηρηθεί στον τόπο για μεγάλο χρονικό διάστημα θεωρείται ότι δεν απαντούν πλέον στον τόπο. Το χρονικό διάστημα ποικίλλει μεταξύ των ειδών: η απουσία λίγων ετών ενός εύκολα παρατηρούμενου είδους υποδηλώνει πιθανώς εξαφάνιση, ενώ η μη παρατήρηση για πολλά χρόνια ειδών, όπως τα βρυόφυτα ή μερικά έντομα, τα οποία είναι δυσκολότερο να παρατηρηθούν, δεν σημαίνει απαραίτητα απουσία, εάν ο οικότοπος δεν έχει μεταβληθεί.

- Μέγεθος: Παροχή πληροφοριών σχετικά με το μέγεθος του πληθυσμού. Όταν δεν είναι γνωστός ο ακριβής αριθμός δηλώνεται ένα διάστημα πληθυσμού και, αν είναι δυνατόν, συμπληρώνονται οι τιμές για το χαμηλότερο όριο (ελάχ.) και το υψηλότερο όριο (μέγ.) αυτού του διαστήματος. Όταν το διάστημα του πληθυσμού δεν είναι γνωστό, αλλά υπάρχουν πληροφορίες είτε για το ελάχιστο είτε για το μέγιστο μέγεθος πληθυσμού, πρέπει να εκτιμηθεί η ελλείπουσα τιμή για το διάστημα. Δηλώνεται η μονάδα της τιμής του πληθυσμού στο αντίστοιχο πεδίο. Οι μονάδες θα πρέπει να είναι ζεύγη (= p) ή άτομα (= i) στο μέτρο του δυνατού, ειδάλλως λαμβάνεται υπόψη ο τυποποιημένος κατάλογος των μονάδων και κωδικών πληθυσμού που καταρτίστηκε για την υποβολή εκθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 17 (βλέπε διαδικτυακή πύλη αναφοράς). Αν κρίνεται απαραίτητο, μπορούν να αναγράφονται μονάδες διαφορετικές από εκείνες που χρησιμοποιούνται για την υποβολή εκθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 17.
- Κατηγορία: Όταν δεν υπάρχουν ποσοτικά δεδομένα, δηλώνεται αν το είδος είναι κοινό (C), σπάνιο (R) ή πολύ σπάνιο (V). Ελλείψει δεδομένων πληθυσμού, δηλώνεται ως παρόν (P) (βλέπε παράδειγμα στο σχήμα 4).

Αιτιολογείται η καταχώριση κάθε είδους με βάση τις ακόλουθες κατηγορίες:

- IV Είδος του παραρτήματος IV (οδηγία για τους οικοτόπους)
- V Είδος του παραρτήματος V (οδηγία για τους οικοτόπους)
- A. Είδος του Εθνικού Κόκκινου Καταλόγου
- B. Ενδημικό είδος
- C. Είδος που καλύπτεται από διεθνή σύμβαση (συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων της Βέρνης, της Βόννης και της Βιοποικιλότητας)
- D. Άλλοι λόγοι

Είναι δυνατή η καταχώριση πολλαπλών κατηγοριών. Περαιτέρω στοιχεία για τους λόγους καταχώρισης συγκεκριμένων ειδών, ιδίως όσον αφορά την κατηγορία D, μπορούν να παρέχονται στο σημείο 4.2, το οποίο αποτελεί το πεδίο ελεύθερου κειμένου για την περιγραφή της ποιότητας και σπουδαιότητας του τόπου.

Πρέπει να χρησιμοποιούνται οι κωδικοί ονομάτων ειδών πτηνών του παραρτήματος IV και V (βλέπε διαδικτυακή πύλη αναφοράς). Δεν προβλέπεται αξιολόγηση του τόπου για τα συγκεκριμένα είδη.

Σχήμα 4

Παράδειγμα δεδομένων όσον αφορά άλλα είδη (3.3)

Είδος		Πληθυσμός στον τόπο				Αιτιολόγηση								
Ομάδα	Κωδικός	Όνομα	S	NP	Μέγεθος		Μονάδα	Κατ.	Είδος		Άλλες κατηγορίες			
					Ελάχ.	Μέγ.			IV	V	A	B	C	D
P		<i>Acer heldreichii</i>			51	100	I					x		
P		<i>Accipiter nisus</i>			2	4	I							x
M		<i>Eptesicus serotinus</i>			150	200	I		x		x			
I		<i>Ectemnius massiliensis</i>						R						x
R		<i>Elaphe longissima</i>						C	x				x	
P		<i>Campanula morettiana</i>						C	x		x			

4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

4.1. Γενικά χαρακτηριστικά του τόπου

Το πεδίο αυτό πρέπει να παρέχει μια συνολική «εικόνα» του τόπου. Συνοψίζονται τα γενικά χαρακτηριστικά του τόπου, αρχής γενομένης από τη διαίρεσή του σε γενικές κατηγορίες οικοτόπων, χρησιμοποιώντας τη «βέλτιστη κρίση των εμπειρογνομόνων» για τον υπολογισμό του ποσοστού κάλυψης για την καθεμιά από αυτές (οι εν λόγω κατηγορίες οικοτόπων περιλαμβάνονται μαζί με τους κωδικούς τους στη διαδικτυακή πύλη αναφοράς). Η συνολική κάλυψη των κατηγοριών οικοτόπων πρέπει να είναι 100 % και να αντιστοιχεί στη συνολική έκταση του τόπου. Οι πληροφορίες του παρόντος τμήματος αναμένεται να μην είναι πάντα σύμφωνες με τις πληροφορίες που παρέχονται στο σημείο 3.1 (τύποι οικοτόπων του παραρτήματος I) λόγω της χρήσης διαφορετικών πηγών δεδομένων.

«Άλλα χαρακτηριστικά του τόπου»: Τα κύρια χαρακτηριστικά που είναι σημαντικά από πλευράς γεωλογικής, γεομορφολογικής και τοπίου, πρέπει να περιγράφονται στο πεδίο ελεύθερου κειμένου του σημείου 4.1. Στις περιπτώσεις όπου αυτό έχει σημασία, πρέπει να αναφέρονται οι κυρίαρχοι τύποι βλάστησης. Αναφέρονται επίσης άλλοι οικοτόποι, πέραν αυτών του παραρτήματος I, καθώς και τα μη εγγεγραμμένα στα παραρτήματα είδη που είναι σημαντικά για τη διατήρηση του τόπου. Εάν είναι σημαντικό για τη διατήρηση του τόπου να δοθούν περαιτέρω λεπτομερή στοιχεία για τις κατηγορίες οικοτόπων (π.χ. αν πρόκειται για δάση σκληροφύλλων που χρησιμοποιούνται για βοσκή (dehesas) ή για αμπέλια), τα στοιχεία αυτά πρέπει να αναγράφονται σε αυτό το τμήμα ελεύθερου κειμένου. Στο γενικό αυτό κείμενο πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται και οι πληροφορίες σχετικά με μικρές δασωμένες επιφάνειες γραμμικού τύπου ή του τύπου μωσαϊκού (φράκτες από θάμνους ή δενδρύλλια, ύλη, δενδροστοιχίες).

4.2. Ποιότητα και σπουδαιότητα

Στο πεδίο αυτό παρέχεται μια γενική εικόνα της ποιότητας και της σημασίας του τόπου, υπό το πρίσμα των στόχων διατήρησης των οδηγιών.

Εδώ αναφέρονται οι διεθνούς σημασίας υδροβιότοποι στους οποίους καταφεύγουν τακτικά περισσότερα από 20 000 υδρόβια πτηνά.

Εάν ένα είδος δηλώνεται στο σημείο 3.3 με την αιτιολόγηση D, στο πεδίο αυτό αιτιολογείται η καταχώρισή του.

4.3. Απειλές, πιέσεις και δραστηριότητες με επιπτώσεις στον τόπο

Οι επιπτώσεις σχετίζονται με όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες και φυσικές διεργασίες που ενδέχεται να επηρεάζουν, είτε θετικά είτε αρνητικά, τη διατήρηση και διαχείριση του τόπου. Αναγνωρίζεται ότι μια επίπτωση μπορεί να είναι αρνητική για έναν οικοτόπο ή ένα είδος του τόπου και θετική για έναν άλλο. Ωστόσο, σκοπός του πεδίου αυτού είναι η συλλογή πληροφοριών σχετικά με τις πιο σημαντικές απειλές, πιέσεις και δραστηριότητες για τον τόπο γενικά και όχι μια αναλυτική αναφορά όλων των στοιχείων. Θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη απειλές, πιέσεις και δραστηριότητες στον περιβάλλοντα χώρο του τόπου, εφόσον αυτές επηρεάζουν την ακεραιότητά του. Αυτό εξαρτάται μεταξύ άλλων από παράγοντες, όπως η τοπογραφία, το μέγεθος και η φύση του τόπου, καθώς και το είδος των ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Οι πληροφορίες πρέπει να αντικατοπτρίζουν την πιο πρόσφατη κατάσταση. Εξυπακούεται ότι απειλές, πιέσεις και δραστηριότητες με αρνητικές επιπτώσεις μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη λήψη μέτρων διαχείρισης. Επομένως, οι σχετικές πληροφορίες πρέπει να ερμηνεύονται και να κατανοούνται σε συνδυασμό, για παράδειγμα, με τα σχέδια διαχείρισης του τόπου.

Ο κατάλογος των απειλών, πιέσεων και δραστηριοτήτων διατίθεται στη διαδικτυακή πύλη αναφοράς. Για τις πιο σημαντικές απειλές, πιέσεις και δραστηριότητες οι οποίες έχουν επιπτώσεις στον τόπο, αναγράφεται ο ανάλογος κωδικός των κατηγοριών του επιπέδου 3. Σε περίπτωση που οι κατηγορίες του επιπέδου 3 δεν ισχύουν, μπορούν να χρησιμοποιούνται αυτές του επιπέδου 2. Ο κατάλογος κωδικών είναι ο ίδιος με αυτόν που χρησιμοποιείται για την αναφορά επιπτώσεων και δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας για τους οικοτόπους.

5. ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ (ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟ)

5.1. Καθεστώς προστασίας σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο

Για κάθε κράτος μέλος, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος τηρεί κατάλογο σειριακής ταξινόμησης των σχετικών τύπων χαρακτηρισμού όσον αφορά τη διατήρηση της φύσης, που τελούν υπό καθεστώς προστασίας, με τον ορισμό τους σε εθνικό/περιφερειακό επίπεδο. Ο κατάλογος αυτός είναι διαθέσιμος στη διαδικτυακή πύλη αναφοράς. Τρεις κατάλογοι τύπων προστασίας καλύπτουν τις ακόλουθες τρεις κατηγορίες:

- A. Τύποι χαρακτηρισμού που χρησιμοποιούνται για την προστασία της πανίδας, της χλωρίδας, των οικοτόπων και των τοπίων (στον βαθμό που τα τοπία συντελούν στην προστασία της πανίδας, της χλωρίδας και των οικοτόπων).
- B. Θεσμικές ρυθμίσεις βάσει τομεακών, ιδίως δε δασικών, νομοθετικών και διοικητικών πράξεων που παρέχουν προστασία κατάλληλη για τη διατήρηση της πανίδας, της χλωρίδας και των οικοτόπων.
- C. Ιδιωτικές θεσμικές ρυθμίσεις που παρέχουν βιώσιμη προστασία για την πανίδα, τη χλωρίδα και τους οικοτόπους.

Οι τύποι προστασίας κατατάσσονται με βάση την αυστηρότητα της προστασίας, αρχής γενομένης από τις πιο αυστηρές θεσμικές ρυθμίσεις.

Όπου δεν υπάρχει καθεστώς προστασίας για τον τόπο, είναι σημαντικό να δηλωθεί αυτό, χρησιμοποιώντας τον εθνικό κωδικό που αντιστοιχεί σε «έλλειψη καθεστώτος προστασίας».

Για κάθε τόπο αναγράφονται οι κωδικοί των κατάλληλων τύπων χαρακτηρισμού, καθώς και το επί τοις εκατό ποσοστό κάλυψης, για κάθε τύπο χαρακτηρισμού. Οι πληροφορίες που αναγράφονται στο πεδίο αυτό αναφέρονται στους διαφόρους τύπους χαρακτηρισμού. Αν για παράδειγμα στον καταγραφέντα τόπο περιλαμβάνονται περισσότερες της μιας περιοχές προστασίας της φύσης του ίδιου τύπου, πρέπει να αναγράφεται το ποσοστό της συνολικής επιφάνειας που καλύπτεται από τις εν λόγω περιοχές.

Η σχέση των επιμέρους χαρακτηρισμένων περιοχών με τον τόπο καταγράφεται ξεχωριστά (βλέπε σημείο 5.2).

5.2. Σχέση του περιγραφόμενου τόπου με άλλους τόπους (γειτνιάζοντες τόπους και τόπους που ανήκουν σε διάφορους τύπους χαρακτηρισμού)

Το τμήμα αυτό του εντύπου παρέχει τη δυνατότητα αναφοράς γειτονικών τόπων και τόπων οι οποίοι, ενώ ανήκουν σε διαφορετικούς τύπους χαρακτηρισμού, αλληλεπικαλύπτονται ή γειτνιάζουν. Η σχέση μεταξύ των διαφόρων τύπων καθορίζεται επίσης από ένα σύστημα διασταυρούμενων αναφορών. Όλες οι δυνατές σχέσεις φέρουν έναν από τους ακόλουθους κώδικες:

- σύμπτωση (χρησιμοποιείται ο κώδικας =),
- ο περιγραφόμενος τόπος περιλαμβάνει εξ ολοκλήρου έναν άλλον τόπο (χρησιμοποιείται ο κώδικας +),
- ο άλλος τόπος περιλαμβάνει εξ ολοκλήρου τον περιγραφόμενο τόπο (χρησιμοποιείται ο κώδικας -),
- οι δύο τόποι αλληλεπικαλύπτονται εν μέρει (χρησιμοποιείται ο κώδικας *).

Επιπλέον των εν λόγω κωδικών, πρέπει να αναγράφεται και το ποσοστό του περιγραφόμενου τόπου που αλληλεπικαλύπτεται με τον άλλο τόπο.

- Οι γειτνιάζοντες τόποι σημειώνονται με το σύμβολο «/».

Επιπλέον, το έντυπο προβλέπει πιθανούς τύπους χαρακτηρισμού σε διεθνές επίπεδο: σύμβαση Ramsar, βιογενετικό απόθεμα, τόπος με ευρωδιπλωμα, τόπος σύμβασης Βαρκελώνης, απόθεμα της βιόσφαιρας, τόπος παγκόσμιας κληρονομιάς, τόπος OSPAR, τόπος HELCOM, τόπος σύμβασης του Βουκουρεστίου, προστατευόμενη θαλάσσια περιοχή ή άλλοι.

Αναγράφονται οι εθνικοί χαρακτηρισμοί, η ονομασία του τόπου, καθώς και το είδος της σχέσης (βλέπε ανωτέρω) και το ποσοστό αλληλεπικάλυψης με τον περιγραφόμενο τόπο.

5.3. Χαρακτηρισμός τόπου

Αναγράφεται εν προκειμένω, υπό μορφή ελεύθερου κειμένου, κάθε πτυχή του χαρακτηρισμού του τόπου που δεν καλύφθηκε επαρκώς από τους κωδικούς που χρησιμοποιήθηκαν στα πεδία των σημείων 5.1 και 5.2.

6. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

6.1. Υπεύθυνος φορέας διαχείρισης του τόπου

Παροχή πληροφοριών σχετικά με τον ή τους φορείς που είναι υπεύθυνοι για τη διαχείριση του τόπου.

Αναγράφονται τα πλήρη στοιχεία της αρμόδιας αρχής και/ή του υπευθύνου για τη διαχείριση του τόπου (όνομα, διεύθυνση, αριθμός τηλεφώνου/τηλεομοιοτυπικού και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου).

Είναι δυνατόν να παρέχονται πλήρη στοιχεία για περισσότερους από έναν φορείς.

6.2. Σχέδιο διαχείρισης

Αναφέρεται αν υπάρχει συγκεκριμένο σχέδιο διαχείρισης σε ισχύ για τον τόπο ή αν καταρτίζεται κάποιο σχέδιο. Παρόλο που η οδηγία δεν απαιτεί την κατάρτιση σχεδίων διαχείρισης, οι πληροφορίες αυτές παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την κατανόηση των μέσων που χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη για τη διαχείριση του δικτύου τους, καθώς και για την εξεύρεση ειδικότερων στοιχείων, αν χρειάζεται.

Αν υπάρχει σχέδιο διαχείρισης σε ισχύ, αναγράφεται η ονομασία του και παρέχεται σύνδεσμος προς τις αντίστοιχες ηλεκτρονικές πηγές (π.χ. σύνδεση με τον ιστότοπο ενός εθνικού πληροφοριακού συστήματος). Πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι γενικά οι διευθύνσεις URL αλλάζουν συχνά και, συνεπώς, θα πρέπει να αποφεύγεται η παροχή προσωρινών διευθύνσεων URL.

6.3. Μέτρα διατήρησης (προαιρετικό)

Στο πεδίο ελεύθερου κειμένου μπορούν να αναγράφονται πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα διατήρησης που έχουν ληφθεί ή κρίνονται αναγκαία για τον τόπο.

7. ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Για αυτήν την αναθεωρημένη έκδοση του τυποποιημένου εντύπου δεδομένων είναι απαραίτητο να διατίθενται τα ψηφιακά όρια των τόπων με γεωαναφορά. Σχετικές πληροφορίες, π.χ. για στατιστικούς σκοπούς, θα πρέπει να λαμβάνονται από τον συνδυασμό με άλλα ψηφιακά χωρικά δεδομένα (δεδομένα GIS/ΣΓΠ). Επομένως, η υποβολή των ψηφιακών ορίων των τόπων με γεωαναφορά είναι καθοριστικής σημασίας.

Τα όρια των τόπων πρέπει να λαμβάνονται από δημοσιευμένους τοπογραφικούς χάρτες ή σύνολα δεδομένων σε κλίμακα 1:50 000 ή πιο λεπτομερή. Η χωρική χαρτογραφική ακρίβεια δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 1,0 mm σε κλίμακα 1:50 000, το οποίο ισοδυναμεί με 50 m στο έδαφος κατά τη σύγκριση με το πρωτότυπο. Τα δεδομένα ΣΓΠ πρέπει να περιλαμβάνουν μεταδεδομένα σύμφωνα με τον κανονισμό INSPIRE για τα μεταδεδομένα (τελευταία εγκεκριμένη έκδοση).

Το αναγνωριστικό INSPIRE: Αυτό το αναγνωριστικό αποτελεί ένα μοναδικό εξωτερικό αναγνωριστικό αντικειμένου ενός προ-στατευόμενου τόπου, το οποίο δημοσιεύεται από τον αρμόδιο φορέα. Το εν λόγω αναγνωριστικό χρησιμοποιείται από εξωτερικές εφαρμογές για παραπομπή στο χωροαντικείμενο. Το αναγνωριστικό INSPIRE είναι υποχρεωτικό μόλις τεθεί σε ισχύ ο σχετικός εκτελεστικός κανονισμός INSPIRE.

PDF: Ένα κράτος μέλος μπορεί να παρέχει εκτός από τα ηλεκτρονικά όρια και ηλεκτρονικό χάρτη σύμφωνα με το πρότυπο ISO 19005-1: Διαχείριση Εγγράφων — Μορφή αρχείου ηλεκτρονικών εγγράφων για μακροχρόνια διατήρηση. Το αναγνωριστικό των τόπων (κωδικός τόπου) και η ημερομηνία δημιουργίας του χάρτη πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στο αρχείο pdf με τρόπο ώστε το έγγραφο να μπορεί να ανακτηθεί ηλεκτρονικά με τη βοήθεια του κωδικού του τόπου και της ημερομηνία δημιουργίας (προαιρετικό).

Παραπομπή(-ές) (προαιρετικό): αναγράφονται εδώ οι εθνικές παραπομπές στον αρχικό χάρτη που χρησιμοποιήθηκε για την ψηφιοποίηση των ηλεκτρονικών ορίων. Η παραπομπή μπορεί για παράδειγμα να είναι ο (οι) επίσημος(-οι) αριθμός(-οι) αναγνώρισης και η (οι) ονομασία(-ες) του (των) τοπογραφικού(-ών) χάρτη(-ών).

Προσάρτημα

Πίνακας περιεχομένων της διαδικτυακής πύλης αναφοράς Natura2000

1. Τίτλος: Κωδικός της χώρας σύμφωνα με το πρότυπο ISO 3166
Διαχείριση: Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης (ISO)
Πεδίο ΤΕΔ: 1.2
2. Τίτλος: Κατάλογος ΤΚΣ ανά βιογεωγραφική περιοχή
Διαχείριση: ΓΔ Περιβάλλοντος και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) (*)
Πεδίο ΤΕΔ: 1.7
3. Τίτλος: Επισκόπηση σχετικά με τον ορισμό των θαλάσσιων ορίων που χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη
Διαχείριση: ΓΔ Περιβάλλοντος και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) (*)
Πεδίο ΤΕΔ: 2.3
4. Τίτλος: περιοχές NUTS επίπεδο 2
Διαχείριση: Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία (Eurostat)
Πεδίο ΤΕΔ: 2.5
5. Τίτλος: Βιογεωγραφικές περιοχές στην Ευρώπη
Διαχείριση: ΓΔ Περιβάλλοντος και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) (*)
Πεδίο ΤΕΔ: 2.6
6. Τίτλος: Κατάλογος των κωδικών για τους οικοτόπους του παραρτήματος Ι της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ
Διαχείριση: ΓΔ Περιβάλλοντος και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) (*)
Πεδίο ΤΕΔ: 3.1
7. Τίτλος: Κωδικοί για τις σχετικές ομάδες ειδών, την ποιότητα των δεδομένων, τις κατηγορίες πληθυσμιακών επιπέδων, και τις κατηγορίες αιτιολόγησης
Διαχείριση: ΓΔ Περιβάλλοντος και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) (*)
Πεδία ΤΕΔ: 3.2, 3.3
8. Τίτλος: Κατάλογος κωδικών για τα είδη πτηνών που περιλαμβάνονται στην οδηγία 2009/147/ΕΚ
Διαχείριση: ΓΔ Περιβάλλοντος και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) (*)
Πεδία ΤΕΔ: 3.2, 3.3

9. Τίτλος: Κατάλογος κωδικών για τα είδη που περιλαμβάνονται στην οδηγία 92/43/ΕΟΚ (παραρτήματα II, IV, V)
Διαχείριση: ΓΔ Περιβάλλοντος και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) (*)
Πεδία ΤΕΔ: 3.2, 3.3
10. Τίτλος: Κατάλογος των μονάδων και κωδικών πληθυσμού (σύμφωνα με το άρθρο 17)
Διαχείριση: ΓΔ Περιβάλλοντος και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) (*)
Πεδία ΤΕΔ: 3.2, 3.3
11. Τίτλος: Κατηγορίες οικοτόπων για τον προσδιορισμό των γενικών χαρακτηριστικών του τόπου
Διαχείριση: ΓΔ Περιβάλλοντος και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) (*)
Πεδίο ΤΕΔ: 4.1
12. Τίτλος: Κατάλογος αναφοράς για τις απειλές, πιέσεις και δραστηριότητες (σύμφωνα με το άρθρο 17)
Διαχείριση: ΓΔ Περιβάλλοντος και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) (*)
Πεδίο ΤΕΔ: 4.3
13. Τίτλος: Κατάλογος των σχετικών τύπων χαρακτηρισμού διατήρησης της φύσης που τελούν υπό καθεστώς προστασίας
Διαχείριση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ)
Πεδίο ΤΕΔ: 5.1
14. Τίτλος: Αναγνωριστικό INSPIRE
Διαχείριση: κράτη μέλη σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό INSPIRE
Πεδίο ΤΕΔ: 7
15. Τίτλος: Τεχνικές και διοικητικές κατευθυντήριες γραμμές για την υποβολή δεδομένων Natura 2000 στην Επιτροπή
Διαχείριση: ΓΔ Περιβάλλοντος και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) (*)

(*) Την αναφορά διαχειρίζονται η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος και η επιτροπή οικοτόπων (ενδιατημάτων).